

دانش مدیریت
شماره ۶۳ - زمستان ۱۳۸۲
صص ۳۳۷

طراحی و تبیین مدل دیالکتیکی نهادی شدن سازمان*

دکتر محمدسعید تسلیمی - دکتر حسن میرزاوی اهرنجانی
دکتر منوچهر محسنی - آرین قلی پور **

چکیده

چرایی، چیستی و چگونگی نهادی شدن سازمان در محیط و پیامدهایی آن برای سازمان، مورد توجه محققان نهادگرا در مبحث سازمان و مدیریت است. یکی از مسائل اصلی این حوزه مطالعاتی، تناقض نهادی شدن و تغییر نهادی است. فرآیند نهادی شدن با ثبات و در مقابل نهادزدایی با تغییر همراه است. مدلی که بتواند ثبات و تغییر نهادی را به صورت همزمان و همسنگ تبیین کند، همواره هدف تلاش‌های حقیقت‌جویانه اندیشمندان این حوزه پژوهشی بوده است. تحقیق حاضر با به کارگیری روش تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی، عوامل زیربنایی نهادی شدن و تغییر نهادی را در قالب مدل دیالکتیکی ارایه داده و روابط علی بین متغیرها را به صورتی منسجم با استفاده از روش مدل‌سازی معادلات ساختاری آزموده است.

واژه‌های کلیدی: نهادی شدن^۱، نهادزدایی^۲، دیالکتیک^۳، آگاهی نهادی^۴.

*: این مقاله بخشی از رساله دکتری با همین عنوان است.

**: استاد دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، دانشیار دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، استاد جامعه‌شناسی دانشگاه تربیت مدرس، دانشجوی دکتری دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

1. Institutionalization
2. De-institutionalization
3. Dialectic
4. Institutional Consciousness

مقدمه

از آن جایی که نظریه نهادی به لحاظ تقدم زمانی در رشته‌های دیگر تکوین یافته است، لازم است قبل از ورود به نظریه نهادی سازمان به اندیشه‌های معطوف به نهاد در جامعه‌شناسی، اقتصاد و علوم سیاسی نظری افکنده شود. نوشه‌های جامعه‌شناسانی چون کنت، دورکیم، اسپنسر، زیمل، سامر، مارکس، وبر، کولی، مید، پارسونز، پارک و سلزنیک^۱ به وضوح بیان کننده‌ی این مطلب است که ذهن این اندیشمندان در گیر این سؤالات بوده است که نهادهای اجتماعی چیستند؟ نهادها چگونه به وجود می‌آیند؟ نهادها چگونه رفتار فردی را تحت تأثیر قرار می‌دهند؟ نهادها چگونه تکامل می‌یابند؟ نهادها چه نقشی در اجتماعی شدن افراد جامعه دارند. از این رو جای تعجبی ندارد که در نظر دورکیم جامعه‌شناسی با مطالعه نهادها شناسایی و «علم نهادها» نامیده شود. بررسی تکامل خرده نظام‌های نهادی جامعه توسط اسپنسر، تبیین مفهوم و ساختار نهادها و تقسیم‌بندی نهادها به طبیعی و وضع شده به دست سامر، اشاره به مفهوم ساخت اجتماعی واقعیت توسط مارکس، تبیین نقش نظام‌های نمادین در کار دورکیم، مباحث مشروعیت و عقلانیت زمینه‌مدار وبر، وابستگی متقابل افراد و نهادها و تعامل بین خود و ساختار اجتماعی و مفهوم خود آینه‌سان کولی، تکامل آگاهی در رابطه پویای میان شخص با محیط و نقش «دیگری تعمیم یافته» مید، کسب مشروعیت به وسیله ارزش‌های نظام وسیع‌تر و تأکید بر سطح نهادی سازمان در برابر سطح فنی و مدیریتی توسط پارسونز، بخشی از تلاش‌های حقیقت‌جویانه جامعه‌شناسان در این‌باره است. بررسی اقتصاد تکاملی و انتقاد از روان‌شناسی «الذت‌گرایی»^۲ توسط وبلن، تأکید کومانز به معامله به جای کنش فردی مبادله کالا، مطالعه تکامل نهادها و مفهوم پردازی قدرت هم‌سنگ به دست گالبرایت، عدم تخصیص یا تخصیص بهینه منابع در صورت عدم جبران آثار برونی منفی^۳ در نظرات پیگو، مطالعه درونی کردن آثار برونی از طریق مذاکره و کاهش هزینه معامله از طریق ساختار فرماندهی توسط کوز، بررسی نقش ساختار بنگاه، اهمیت نسبی بازارها و تکامل و قدرت نهادهای غیر بازاری در حقوق مالکیت

1. August Conte, Emile Durkheim, George Simmel, William G. Sumner, Karl Marx, Max Weber, Charles H. Cooley, George H. Mead, Talcott Parsons, Robert E. Park, Philip Selznick
2. Hedonism

3. Negative Externalities

به دست دمستز، مطالعه عدم تقارن اطلاعاتی^۱ و عدم اطمینان و فرصت طلبی در هزینه‌های معاملات توسط ویلیامسون، مطالعه اهمیت ساختار نهادی در توسعه اقتصادی و نقش مهم دولت در کاهش هزینه‌های معاملات به عنوان منبع غایی اجبار توسط نورث، عقلانیت محدود سایمون، تکامل نهادها در نتیجه فرآیندهای تنوع، انتخاب، و ابقاء در بررسی‌های نلسون و ویتر، مطالعه نقش اینرسی در پایداری نهادها در کار، تحلیل آلچین از ساختار بازار بر اساس اصل «بقای» نظریه تکامل، بخشی از تلاشهای فکری و ذهنیت‌های تبلور یافته اقتصاددانان نهادی مذکور^۲ است.

تلاشهای فکری اندیشمندان علوم سیاسی را نیز نمی‌توان در این باره نادیده گرفت. تحلیل موفقیت نهادهای سیاسی در جهت‌دهی رفتارهای انسانی به دست ارسطو، تحلیل هابز مبنی بر ضرورت وجود نهادهایی برای نجات نوع بشر از بدترین غریزه‌هایش، توسعه مفهوم قراردادی از نهادهای عمومی توسط جان لاک، تبیین نیاز به تعادل در ساختارهای سیاسی در کتاب روح القوانین مانتسکیو، تحلیل جدایی قوای نظام حکومتی و اصلاح نهادهای حکومتی از طریق سازمان‌های تنظیمی مستقل، انتخابات غیر حزبی و مدیریت دولتی حرفة‌ای به دست ویلسن، کارهای اساسی نهادگرایی قدیم است.

نهادگرایی جدید در علوم سیاسی و جامعه‌شناسی سیاسی واکنشی به تسلط عجیب رفتارگرایان بر علوم سیاسی بود. فرض اساسی رفتارگرایی این است که افراد در صدد حداکثر کردن منافع شخصی خود هستند. در مقابل، در نظر نهادگرایان کنش در درون چارچوب نهادی، تعهدات به ارزش‌ها را دربردارد که این ارزشها غیر از ارزش‌های شخصی هستند. تصمیم‌گیری معطوف به آینده است و فرد نمی‌داند چه چیزی در آینده بر طبق علایق وی خواهد بود؛ بنا بر این تحت شرایط «سرپوش یا پرده نادانی»^۳ عمل می‌کند. از این رو، بسیار عقلایی‌تر است که هنگام تصمیم‌گیری به معیارهای نهادی استقرار یافته تکیه کند تا این که در جهت حداکثر کردن رفاه فردی تلاش نماید. نهادگرایی جدید در علوم سیاسی به دو دسته نهادگرایی تاریخی^۴ و انتخاب عقلایی^۵ تقسیم می‌شود. در دسته

1. Informational Asymmetry

2. T. Veblen, J. R. Commons, J. K. Galbraith, A. C. Pigou, R. Coase, H. Demsetz, O. E. Williamson, D. C. North, H. A. Simon, R. Nelson, and S. Winter, R. C. Matthews, A. A. Alchian

^۳ (این اصطلاح را جان راولز در نظریه عدالت اجتماعی خود مطرح می‌کند) Veil of Ignorance

4. Historical Institutionalism

5. Rational Choice Theory

نهادگرایی تاریخی افرادی چون مارچ و السون، کراسنر، هال، اسکاکپل و زیمن^۱ قرار می‌گیرند. در دسته دیگر نظریه پردازان انتخاب عقلایی همچون مو، شپسل، و وینگست^۲ قرار دارند. با این اشاره اجمالی، به تکوین تحلیلی نهادگرایی در نظریه سازمان پرداخته می‌شود.

مکاتب اولیه مدیریت ساختار رسمی را ابزاری برای حداکثر کردن کارایی می‌دانستند و به دنبال تخصص گرایی، هماهنگی و کنترل فعالیت‌های کاری بودند. در این دیدگاه تعین کننده‌های ساختار سازمانی در داخل دیوارهای سازمانی بودند. با مطرح شدن محدودیت عقلاییت سازمانی، زمینه برای تغییر دیدگاه اندیشمندان فراهم شد. نارضایتی از تبیین سنتی ساختار سازمانی موجد رویکرد تعامل سازمان - محیط شد. با گسترش نظریه عمومی نظام‌ها و نظام اجتماعی مطالعات سازمانی، عواملی چون راهبرد، تکنولوژی، اندازه و محیط را به عنوان تعیین‌کننده‌های ساختار تبیین کردند. نظریه نهادی سلزنیک (سلزنیک^۳، ۱۹۴۹) زاویه دید دیگری در تبیین ساختار سازمانی ارایه کرد و تفکر در مورد ساختار سازمانی را دگرگون ساخت. مقاله انقلابی مایر و روان برای ساختارهای رسمی خاصیت نمادین قابل شد. «اتخاذ ساختار رسمی می‌تواند بدون توجه به مشکلات خاص و آنی هماهنگی و کنترل که یک سازمان با آن مواجه است، رخ دهد. سازمان‌ها از طریق اعمال و رویه‌های عقلایی شده و نهادی شده در جامعه هدایت می‌شوند و مستقل از کارایی آنی مورد نیاز، می‌کوشند تا مشروعیت و احتمال بقای خود را افزایش دهند» (می‌یر و روان^۴، ۱۹۷۷: ۳۴۰). سازمان‌ها با وجود عملکرد عینی بسیار پایین می‌توانند بقا داشته باشند (قلی‌پور، ۱۳۸۰: ۱۰۱). ساختارهای رسمی برای موافقت با سیاست حکومت به عنوان قیافه‌های نمادین ساخته می‌شوند به گونه‌ای که کسب منابع حکومتی را تضمین و نظارت عوامل بازرگانی را کم می‌کنند (ادلمن^۵، ۱۹۹۲). در بعضی مواقع سازمان‌ها دو نوع ساختار متفاوت ایجاد می‌کنند که یکی از آن‌ها برای تضمین حمایت ذی‌نفعان محیطی است (فقر و سالانسیک^۶، ۱۹۸۷: ۱۳۸۰).

-
1. James G. March and Johan P. Olsen, Stephen D. Krasner, Peter A. Hall, Theda Skocpol, John Zysman
 2. Terry M. Moe, Kenneth A. Shepsle, Barry R. Weingast
 3. Selznick, P.
 4. Meyer, J. & Rowan, B.
 5. Edelman, L. B.
 6. Pfeffer, J. & Salancik, G.

(۱۹۷). سازمان‌ها به اساطیر نهادی به روش‌های متنوعی از پذیرش کامل تا مقاومت فعال پاسخ می‌دهند (الیور^۱، ۱۹۹۱). سازمان‌ها در مراحل اولیه خود بیشتر تحت تأثیر اساطیر نهادی هستند. سازمان‌های جدید "مسئله جدید بودن"^۲ هستند (سینق و دیگران^۳، ۱۹۸۶). این مسئله جدید بودن به آگاهی نداشتن از چگونگی حضور مناسب اشاره دارد. تأسیس سازمان جدید با فعالیت‌های قوی برای کسب مشروعيت همراه است تا به کسب اعتماد ذی‌نفعان به سازمان بینجامد (آلدریچ و فیول^۴، ۱۹۹۴). فشارهای قوی برای تضمین مشروعيت عمومی باعث می‌شود سازمان‌های جدید در برابر اثرات محدودکننده اساطیر نهادی موجود آسیب‌پذیرتر باشند (میر و دیگران^۵، ۱۹۸۷). بنابراین سازمان‌ها در مراحل اولیه بیشتر تحت تأثیر اثرات محیط‌های نهادی هستند.

حوزه‌های سازمانی در مراحل اولیه سیکل زندگی‌شان تنوع قابل ملاحظه‌ای در اشکال و اعمال نشان می‌دهند. وقتی حوزه کاملاً استقرار یافت، تمایل بی‌وقفه‌ای به‌سوی تجانس وجود دارد و تحقیقات تجربی متعددی این میل به تجانس را نشان می‌دهد که چگونه حوزه‌های سازمانی از تنوع اولیه به‌سوی تجانس حرکت می‌کنند. راهبردهایی که برای سازمان منفرد عقلایی است، برای تعداد زیادی از آن‌ها عقلایی محسوب نمی‌شود. سازمان‌ها ممکن است سعی کنند به‌طور مستمر تغییر کنند اما بعد از نقطه معینی در ساختاربندی یک حوزه سازمانی، اثر انبوه، کم کردن اندازه تنوع در داخل حوزه است. سازمان در یک حوزه ساختاریافته به گونه‌ای به محیط پاسخ می‌دهد که سازمان‌های دیگر داخل حوزه به محیط پاسخ می‌دهند. مفهومی که خیلی خوب فرآیند تجانس را در بر می‌گیرد، هم‌شکلی است. هم‌شکلی یک فرآیند محدودکننده است که یک واحد در یک جمعیت را مجبور می‌کند تا با واحدهای دیگری که با مجموعه‌ی شرایط محیطی یکسانی مواجه‌اند، همانند شود. تغییر هم‌شکلی نهادی به طریق هم‌شکلی اجباری^۶،

1. Oliver C.

2. Liability of Newness

3. Singh, J.V., D.J. Tucker & R.J. House

4. Aldrich, H. & Fiol, M.C.

5. Meyer, J.W., Boli, J. & Thomas, G.M.

6. Coercive Isomorphism

فرآیندهای تقلیدی،^۱ و فشارهای هنجاری^۲ رخ می‌دهد (DiMaggio و Powell^۳، ۱۹۸۳). علاوه بر سه نوع هم‌شکلی یادشده، هم‌شکلی نمادین^۴ در یک حوزه نهادی می‌تواند به مشروعت سازمانی منجر شود (Glynn و Abzug^۵، ۲۰۰۲: ۲۶۷-۸).

در دهه‌های اخیر، تحقیقات و مطالعات سازمانی توجه زیادی را به نقش سازمان‌ها در تأثیر و شکل‌دهی محیط‌شان نموده است. رویکردهای متنوعی همچون مدیریت راهبردی، نظریه نهادی، کارآفرینی و بوم‌شناسی سازمانی بحث می‌کنند که سازمان‌ها به‌طور فعال در ساخت اجتماعی محیط‌شان نقش دارند ولی این به این معنی نیست که توانایی آن‌ها برای ساخت محیط نامحدود است. یعنی تأکید این رویکردها بیشتر به ساخت متقابل است تا تسلط یکی بر دیگری. از دیدگاه نهادی، سازمان‌ها موجودیت‌های سازگارشونده با اساطیر نهادی در نظر گرفته می‌شوند و موجودیت‌های منفعل و واکنشی محسوب می‌شوند، در حالی که سازمان‌ها در وضع یا ساخت^۶ محیط‌های شان نقش دارند و صرفاً واکنش‌دهنده به محیط‌ها نیستند. از این‌رو، در ارتباط با تعامل و سازندگی متقابل سازمان و محیط، مفهوم همتکاملی^۷ بسیار واقعی‌تر است.

فرآیند نهادی شدن

برگر و لاکمن بر مبنای کار شوتز ادعا می‌کنند که واقعیت اجتماعی یک سازه اجتماعی بوده و نتیجه تعامل اجتماعی است. کنش‌ها ایجاد می‌شوند، تکرار می‌شوند و در جریان مستمر ثبات یافته و معانی مشابهی برای خود و دیگران پیدا می‌کنند. انسان جهان اجتماعی را در جریان برونوی‌سازی مستمر خویش به وجود می‌آورد. هر فعالیت انسانی در معرض عادت‌شدن است. هر عملی که تکرار می‌گردد، در الگویی قرار می‌گیرد که با صرفه‌جویی در کوشش، دوباره تولید شده و به صورت همان الگو توسط انجام‌دهنده ادراک می‌شود.

-
1. Mimetic Processes
 2. Normative Pressures
 3. DiMaggio, P. & Powell, W.
 4. Symbolic Isomorphism
 5. Glynn M. A. & Abzug, R.
 6. Enacting or Constructing
 7. Co-Evolution

همان اعمال عادت شده در آینده به عنوان امور عادی در ذخیره کلی دانش^۱ فرد جای می‌گیرند و به دست او قطعی و مسلم^۲ فرض می‌شوند. از لحاظ تجربی، بخش مهمی از عادت‌شدن فعالیت آدمی با نهادی شدن همراه است. نهادی شدن زمانی رخ می‌دهد که نمونه‌سازی^۳ متقابلی از اعمال عادت‌شده به وسیله انواع کنش‌گران وجود داشته باشد. به عبارت دیگر، هر کدام از این نمونه‌سازی‌ها یک نهاد است. طرفینی بودن نمونه‌سازی‌های نهادی و نمونه‌ای بودن^۴ کنش‌ها و کنش‌گران، در نهادها مورد تأکید است. نمونه‌سازی‌های اعمال عادت‌شده که نهادها را تشکیل می‌دهند، همیشه نمونه‌سازی‌های مشترکند. آن‌ها در دسترس همه اعضای گروه اجتماعی خاص قرار دارند و خود نهاد، هم از کنش‌گران و هم از کنش‌های فردی نمونه‌سازی می‌کند. یعنی در نهاد این گونه فرض می‌شود که «کنش‌های نوع X را کنش‌گران نوع X انجام خواهند داد». برونوی سازی درجه‌ای است که این نمونه‌سازی‌ها به عنوان این که واقعیت خودشان را دارند به تجربه درمی‌آیند. واقعیتی که فرد به عنوان یک واقعیت برونوی و تحمیلی با آن مواجه می‌شود. برونوی سازی به تداوم تاریخی نمونه‌سازی‌ها بر می‌گردد. نسل جدید با این نمونه‌سازی‌ها به عنوان داده‌های اجتماعی^۵ برخوردار می‌کند؛ چرا که دانش شکل‌گیری و منشاء آن‌ها را نمی‌داند. وقتی کنش کیفیت برونوی بودن به خود می‌گیرد، رسوب گذاری^۶ رخ می‌دهد. «هر نهادی، رسوب گذاری معانی یا تبلور معانی در اشکال عینی است» (برگر و کلنر^۷، ۱۹۸۱: ۳۱). هر قدر درجه عینیت و برونوی بودن یک کنش افزایش می‌یابد، درجه نهادی شدن افزایش یافته و وقتی نهادی شدن بالا باشد، انتقال کنش، پایداری کنش در طول زمان و مقاومت کنش در برابر تغییر افزایش می‌یابد (ذاکر^۸، ۱۹۷۷). حتی در مطالعات سازمانی نیز هر قدر امور عادی سازمانی نهادی‌تر می‌شوند، انتقال آن‌ها به کارکنان جدید طی مراحل جامعه‌پذیری و بعد از آن راحت‌تر می‌شود. پس انتقال هم از لحاظ علمی و هم از لحاظ پیامد به

-
1. General Stock of Knowledge
 2. Taken for Granted
 3. Typification
 4. Typicality
 5. Social Givens
 6. Sedimentation
 7. Berger, P. & Kellner H.
 8. Zucker, L.

نهادی شدن مرتبط است و نهادی شدن نیز انتقال بعدی^۱ را راحت‌تر می‌کند (Tolbert^۲, ۱۹۸۸). در حالت رسوب‌گذاری، ساختار در طی نسل‌ها در بین اعضای سازمانی پایدار می‌ماند. فرآیندی که از طریق آن فرآورده‌های بیرونی شده فعالیت انسانی ویژگی عینیت به خود می‌گیرد، عینی سازی است. دنیای نهادی، فعالیت انسانی عینی شده است و هر نهادی نیز به تنها‌ی همین طور است. این عینیت پایگاه هستی‌شناسی دیگری جدا از فعالیت انسانی که آن‌ها را به وجود آورده است کسب نمی‌کند. رابطه بین انسان (سازنده) و جهان اجتماعی (ساخته شده)، رابطه دیالکتیکی است. بروني‌سازی و عینی‌سازی دو فرآیند دیالکتیکی مستمر هستند. نهادها با کسب سرشت تاریخی (انتقال از نسلی به نسل بعد)، کیفیت عینیت پیدا می‌کنند. یعنی نهادهایی که اکنون متبلور شده‌اند، چنان تلقی می‌گردند که گویی ماورای افرادی که آن‌ها را در آن لحظه تجسم بخشیده‌اند، وجود دارند. بعبارت دیگر، نهادها اکنون چنان تصور می‌شوند که گویی از واقعیت خاص خودشان برخوردارند، واقعیتی که فرد با آن به عنوان یک واقعیت خارجی و تحمیلی مواجه می‌شود. نهادهای نوپدید به آسانی در معرض تغییرپذیری یا از بین رفتن هستند (چون خود آن نسل آن‌ها را ساخته‌اند) ولی در روند انتقال به نسل جدید، دیگر به سادگی قابل تغییر نخواهند بود. سومین عامل مهم در این فرآیند دیالکتیکی درونی‌سازی است. با درونی‌سازی، دنیای عینیت یافته اجتماعی در جریان اجتماعی شدن به آگاهی فرد بر می‌گردد. هر کدام از این‌ها با یکی از خصوصیات ضروری دنیای اجتماعی مطابقت دارد. جامعه محصول انسانی است (برونی‌سازی)، جامعه یک واقعیت عینی است (عینی‌سازی)، انسان محصول اجتماعی است (درونی‌سازی) (Berger & Luckmann, ۱۹۶۶: ۵۳-۵۵).

اعمال، مقررات، و ساختارها به میزان متفاوتی در طول زمان نهادی می‌شوند و با درجات متفاوتی از ثبات دوام می‌آورند. سازوکارهای متفاوتی برای نهادی شدن به کار گرفته می‌شود و بسته به این سازوکار زمان و ثبات نهادی شدن متفاوت است. سازوکارهای مبتنی بر قدرت نهادی کردن عبارتند از: نفوذ، زور، انضباط و سلطه. در اینجا نقش زمان در نظریه نهادی حساس‌تر می‌شود. چرخه زندگی نهادی معمولاً از یک منحنی S شکل پیروی می‌کند ولی بسته به سازوکارهای نهادی کردن این منحنی متفاوت می‌شود. چرخه زندگی

1. Subsequent Transmission

2. Tolbert, P.

3. Berger, P. & Luckmann, T.

نهادی شامل شکل‌گیری (نوآوری، رشد)، اشاعه، مشروعيت‌یابی، ثبات و نهادزدایی است. انتظار می‌رود سازوکارهایی که سرعت بیشتری در نهادی کردن داشته باشند، به ثبات کمتری بینجامند. منظور از ثبات، طول مدتی است که یک نهاد اشاعه یافته و مشروعيت‌یافته می‌ماند. نوع قدرت به کار گرفته شده در نهادی کردن در ثبات آن نهاد تأثیر دارد (لارنس و دیگران^۱؛ ۲۰۰۱، ۶۳۰) و انتظار می‌رود اگر سازوکار به کار گرفته شده ذهنی، نرم، روزمره و تدریجی است، به ثبات نهادی بیشتری بینجامد (چرسن^۲، ۱۹۹۱؛ پاول ۱۹۹۱) و در مقابل هر چه قدرت به کار گرفته شده عینی‌تر و سریع‌تر باشد، اشاعه نهادی سریع‌تر ولی ثبات نهادی کمتر خواهد بود. با حرکت یک حوزه سازمانی به سمت بلوغ، سازوکارهای نهادی کردن بجای مقطعي، نظاممند شده و بجای نفوذ و زور، قدرت انضباطی و سلطه مدنظر قرار می‌گيرد. علاوه بر قدرت در مطالعات تغيير نهادی، موضوع بسيار مهم «تأثیر متقابل دیالکتیکی بين کنش‌ها (اعمال و ساختارها)، معانی و کنش‌گران است» (زيلبر^۳، ۲۰۰۲؛ ۲۳۵). سه عنصر کنش‌گر، کنش، و معنی در عین جدا بودن، تأثیر متقابل دارند.

مدل دیالکتیکی نهادی شدن

نوشته‌های مربوط به نهاد و موضوعات درباره ثبات نهادها غنی‌تر از تغيير نهادها است. مطالعات نظریه رویکرد نهادی، محیط نهادی را لايتغير فرض می‌کردند. با بلوغ نظریه نهادی، محققان اين فکر را تقویت کردند که محیط نهادی توانایی تغييرپذيری و تغييرگذاري را در پاسخ به کنش‌گران فردی و سازمانی دارد. تغيير نهادی، تغيير در اهداف، استانداردها، اعمال، و ساختارهای نهادی شده و اتخاذ گزینه‌های نهادی نشده است. نهادها در عین حال که منبع تغيير هستند خود نيز از نظر ويژگي‌ها و توانمندي‌ها در طول زمان تغيير می‌کنند. در سال‌های اخير تحقیقاتی در زمينه تغيير نهادی انجام شده است. تحقیق روی اصلاح خدمات شهری (تالبرت و ذاکر، ۱۹۸۳) و مطالعه اثرات قانون‌گذاري در حقوق شهری روی تنوع اعمال پرسنلی (دوبين و ثوتن^۴، ۱۹۹۸؛ ادلمن، ۱۹۹۰؛ ۱۹۹۲) از

-
1. Lawrence, T., Winn, M. I. & Jennings, P.
 2. Jepperson, R.
 3. Zilber, T.
 4. Dobbin, F. & Sutton J.

آن جمله است. اکثر تحقیقات انجام شده به رکن تنظیمی نهادها مربوط می‌شوند و به تغییر در محیط نهادی هنجاری توجه کمی شده است (کسیل و بلیک^۱، ۲۰۰۲؛ مزیاس^۲، ۱۹۹۰؛ گودشتاین^۳، ۱۹۹۴). درباره این که نهادهای موجود کی و چگونه تغییر می‌کنند یا از بین می‌روند تحقیقاتی انجام شده و مطالعاتی نیز با تأکید بر اهمیت رویکرد نهادگرایی قدیم به‌خاطر توجه آن به فرآیند تغییر صورت گرفته است (سلزنیک، ۱۹۹۶؛ استینچکمب^۴، ۱۹۶۸؛ هیرش و لانسبوری^۵، ۱۹۹۷). در دهه اخیر نیز مطالعات تجربی زیادی درباره تغییر نهادی صورت گرفته است. مطالعه تغییر نهادی در تاریخ صنعت رادیو (بلیسی و دیگران^۶، ۱۹۹۱)، مطالعه نهادزدایی شکل سازمانی متراکم در دهه ۸۰ (دیویس و دیگران^۷، ۱۹۹۴)، مطالعه برنامه‌های حرفه‌ای در دانشکده‌های علوم انسانی آمریکا (کرتز و زجک^۸، ۱۹۹۶)، مطالعه استفاده فزاینده از نیروی کار در مزارع اشتراکی اسرائیل (سايمونز و اینگرام^۹، ۱۹۹۷)، مطالعه تغییرات در نظام کنترل سازمان‌های بزرگ در قرن بیستم (فلینگشتاین^{۱۰}، ۱۹۹۰؛ ۱۹۹۱) و مطالعه تحولات روزنامه‌های فنلاندی در اثر نیروهای اقتصادی و بوم‌شناختی (دیسین^{۱۱}، ۱۹۹۷) همگی نشان‌دهنده تغییرات در سازمان‌ها و حوزه سازمانی نهادی شده در اثر فشارهای سیاسی، کارکردی، و اجتماعی است.

با وارد کردن دو مفهوم قدرت و منافع به نظریه نهادی مسئله ایجاد نهادهای جدید یا تغییر نهادهای موجود قابل درک می‌شود، هر چند که بعضی نیز معتقدند که خود این کنش‌گران و منافع آن‌ها توسط نهادها ساخته می‌شوند (پاول و دیمجیو، ۱۹۹۱). یعنی رجحان‌ها و انتخاب‌های افراد نمی‌تواند جدا از محیط نهادی و تاریخمندی درک شود. حال اگر فرض کنیم که منافع و عامل در بطن نهادها قرار داشته و به دست نهادها شکل

1. Casile, M. & Blake, A.
2. Mezias, S.
3. Goodstein, J.
4. Stinchcombe, A.
5. Hirsch, P. & Lounsbury, M.
6. Leblebici, H., Salancik, G., Copay, A. & King, T.
7. Davis, G., Diekmann, K. & Tinsley, C.
8. Kraatz, M., & Zajac, E.
9. Simons, T. & Ingram, P.
10. Fligstein, N.
11. Dacin, M.

می‌گیرد؛ چگونه این کنش‌گران می‌توانند نهادها را تغییر داده و جایگزین نمایند؛ چرا که کنش‌ها، اهداف، و عقلاتیت این کنش‌گران به دست این نهادها تعریف و تعیین می‌شود (هلم^۱، ۱۹۹۵: ۳۹۸). بخشی که در تغییر نهادها مطرح است این پارادوکس است که وقتی نهادها ریشه در مقررات، هنجارها، و امور عادی مسلم دارند و این نهادها به اندازه‌ای قدرتمند هستند که سازمان‌ها و نهادها مجبورند با آن‌ها سازش پیدا کنند، پس چگونه امکان دارد که نهادهای جدید شکل بگیرند یا این که نهادهای موجود در طول زمان تغییر یابند. جوهره نهادی شدن تداوم و ثبات است که در این فرآیند استانداردها، اعمال، و ساختارها در داخل سازمان یا حوزه سازمانی ویژگی جاودانگی پیدا می‌کنند. این فرآیند ممکن است عمدی، برنامه‌ریزی شده، و سیاسی (سلزنیک، ۱۹۵۷؛ استینچکمب، ۱۹۶۸) یا این که غیر عمدی، غیرنیتمند، و شناختی باشد (ذاکر، ۱۹۷۷؛ چرسن، ۱۹۹۱). کارآفرینی نهادی فکری را ارایه می‌دهد که بموجب آن عاملان، منابع در اختیار را در جهت ایجاد و قدرتمند ساختن نهادها به کار می‌گیرند. عاملان نهادها را همسو با منافعشان ایجاد می‌کنند. این عاملان، قدرت ایجاد نهادها و تغییر نهادی را دارا هستند. کنش‌گران، معانی نهادی را در ک کرده و بر مبنای این درک، معانی را به کنش‌های خود تزریق می‌کنند. مسئله مهم در شکل‌گیری نهادها توجه به نقش کنش‌گر در شکل‌دهی نهادهای جدید است. کارآفرینان نهادی یک نظام معانی جدید ایجاد می‌کنند که کارکرد مجموعه متفاوتی از نهادها را با هم پیوند می‌دهند (دیمجیو، ۱۹۸۸). آن‌ها تلاش‌ها را بسمت عمل جمعی بسیج می‌کنند و راهبردهایی برای استقرار تعاملات با دیگر سازمان‌ها اتخاذ می‌کنند تا نهادهای ملازم هم یا صنعت جدیدی ایجاد کنند (آلدریچ و فیول، ۱۹۹۴). گروه‌های ذی‌نفع سعی می‌کنند قدرت نهادها را برای برآورده شدن اهداف خودشان کنترل کنند. شواهد نشان می‌دهد که نخبه‌ها مداخله مؤثری در تنظیم توسعه نهادی دارند (دیمجیو و پاول، ۱۹۸۳: ۱۲۶). «نهاد ساختاری است که در آن افراد قدرتمند به بعضی ارزش‌ها یا علایق و منافع متعهد می‌شوند» (استینچکمب، ۱۹۶۸: ۱۰۷). نهادی شدن حاکی از ثبات در طول زمان است و دارندگان قدرت، نهادها را در جهت گسترش قدرتشان توسعه می‌دهند.

دیالکتیک در اینجا، بین هستی (محیط) نهادی و آگاهی نهادی است و برای این که در قالب تاریک اندیشه‌ای معرفی نشود، توضیحاتی ضروری است. هیچ چیز در جهان

ثبت و ساکن نیست و تغیر یکی از مسلم‌ترین حقایق جهان است. هر گونه تغیر در جهان از راه حرکت صورت می‌گیرد. وقتی یک شی از حالت بالقوه به حالت بالفعل در می‌آید، ماده صورت اولی را رها می‌کند و صورت بعدی پدید می‌آید. بنا بر این، جهان در حال شدن است و «شدن عبارتست از وجود تدریجی و سیال. وجود تدریجی دارای یک نوع کشش و امتداد است در طول زمان» (طباطبائی، ۱۳۶۸: ۹۵). هر حرکتی جویای هدفی در بیرون است. حرکت و تناقض به هراکلیتوس نسبت داده می‌شود. هگل ادعا کرده است که حرکت و تناقض را در دیالکتیک گنجانده است. در نظر هگل دیالکتیک تمام جهان را دربرمی‌گیرد و تناقض شرط اساسی جریان فکر و طبیعت است. برخلاف دیالکتیک قدیم (دیالکتیک اثباتی سقراط یا دیالکتیک انکاری ارسسطو) که جمع اضداد را محال می‌داند، دیالکتیک هگل ضدیت را در اشیا دانسته و وجود آن را برای موجود، اساسی می‌داند که بدون آن اشیا ساکن و بی‌حرکت می‌مانند. البته باید اشتباه کرد که در دیالکتیک، مفهوم اجتماع ضدین با این مفهوم در منطق و فلسفه متفاوت است. آن چه این افراد اجتماع ضدین خوانده‌اند نه تنها محال نیست بلکه مورد قبول است. «در حرکت وجود و عدم با یکدیگر جمع می‌شوند. قوه که نوعی عدم است با فعل که وجود است متحد است» (طباطبائی، ۱۳۶۸: ۹۱). تناقض در دیالکتیک دو نیروی متصاد همند که یکدیگر را ختنی می‌کنند و به واسطه ترکیب در یک شی واحد جمع می‌شوند؛ بنابراین تناقض در دیالکتیک به مفهوم اجتماع ضدین نیست. اصل تضاد و تناقض از اصول و ارکان طبیعت و از شرایط پیدایش اشیا است و از قدیمی‌ترین اصول مکشف بشر است. منظور از نفی، نفی این نیست که اثبات به کلی معدهم می‌شود و چیز دیگری از نوبه وجود می‌آید، بلکه چیزی از آن منتفی شده و چیزی باقی است. منظور از نفی در دیالکتیک، نسبی است. با تحقق مرحله دوم یعنی آنتی‌تزر، تکامل صورت می‌پذیرد و مرحله سوم در واقع مرحله دوم تکامل است. «بنابراین مرحله دوم نفی صرف نیست بلکه خود اثباتی است که اثبات اول را دربردارد و بر آن افزوده شده است یعنی هر مرتبه قبلی، قوه مرتبه بعدی و هر مرحله بعدی فعلیت مرحله قبلی است» (طباطبائی، ۱۳۶۸: ۱۱۴). «در مثلث تزر، آنتی‌تزر و سترز به معنی این که شی از یک حالت بالخصوص به ضد آن حالت کشیده شود و در مرحله بعدی یک حالت متعادل و متكامل که مشتمل باشد هم بر عناصر ضد اولی و هم بر عناصر ضد دومی و در عین حال در سطح عالی‌تری از آن دو قرار گرفته باشد مطلبی است که فی‌الجمله صحیح است ولی نه به صورت یک قانون عمومی و فلسفی و دائمی. این مثلث تنها در مرکبات اعتباری

صادق است از قبیل جامعه» (طباطبائی، ۱۳۶۸: ۱۱۶). ماهیت حرکت اشیا به صورت سیری تثلیثی است و عبارت است از انتقال یک حالت به حالت ضد خودش و سپس ترکیب و وحدت دو ضد با یکدیگر در مثلث تز، آنتی تز، و سنتر.

برای تبیین نهادی شدن و نهادزدایی، تحلیل دیالکتیکی بسیار مؤثر است. رویکرد دیالکتیک یک نگاه کلی به زندگی اجتماعی است که تصور می‌شود ریشه در تحلیل مارکسیستی دارد و انشعابی از آن است ولی صرفاً به دسته‌بندی و مباحث آن محدود نمی‌شود. بنsoon رویکرد دیالکتیکی مفیدی را برای تحلیل موضوعات نهادی ارایه داده است که الهامات خوبی از کارهای هابرmas، و برگر و لاکمن گرفته است. بنظر وی نگرش دیالکتیکی اساساً مربوط به فرآیند است. جهان اجتماعی در یک حالت مداوم «شدن» است. ترتیبات اجتماعی که ثابت و پایدار به نظر می‌رسند همگی در معرض تغییرند و به صورت مداوم این ترتیبات جای خود را به دیگری می‌دهند (بنسن^۱، ۱۹۷۷: ۳).

در مدل دیالکتیکی شکل‌گیری نهادها، نهادها به طور مستمر از طریق تعاملات اجتماعی تولید و بازتولید می‌شوند (ساخت اجتماعی)؛ این ملزمات نهادی تولید‌شونده، مجموعه به هم پیوسته و مرتبط را تشکیل می‌دهند (کلیت)، که عدم سازگاری بین آن‌ها و درون آن‌ها، منبع اصلی و مستمر تنفس و تضاد است (تناقض)؛ تجربه مستمر تناقض در زندگی اجتماعی، موجب شکل‌گیری مجدد آگاهی نهادی می‌شود که در بعضی مواقع به تغییر ترتیبات نهادی موجود می‌انجامد (عمل). آگاهی نهادی شکل‌گرفته ناشی از پیامدهای ناخواسته ترتیبات نهادی موجود است که تناقض‌های نهادی را نمایان می‌کند. مشروعیتی که کارایی کارکردی را تحلیل می‌برد؛ تطبیقی که قابلیت تطبیق را از بین می‌برد؛ سازگاری درون‌نهادی^۲ که ناسازگاری بین‌نهادی^۳ ایجاد می‌کند؛ هم‌شکلی که با منافع واگرا در تضاد است (سو و کرید^۴، ۲۰۰۲: ۲۶-۲۲۵)، از تناقضات نهادی شدن است. از منظر دیالکتیک این انباشت تناقضات در درون نهادها و بین آن‌ها زمینه لازم را برای تغییر نهادی فراهم می‌کند. البته این بدین معنی نیست که همه نهادها همیشه و فوراً این تناقضات را ایجاد می‌کنند. فرآیند نهادی شدن، کنش‌گران مشروعیت یافته‌ای را ایجاد می‌کند که این

1. Benson K.

2. Intrainstitution

3. Interinstitution

4. Seo, M. & Creed, W.

کنش گران با تعقیب منافع شخصی خود، جنبه‌هایی از نظم نهادی را مشروعیت‌زدایی می‌کنند (دیمچیو، ۱۹۸۸). تحلیل دیالکتیکی در توسعه نهادها فرآیند ایجاد، حفظ، و تغییر را مدنظر قرار می‌دهد (بنسن، ۱۹۷۷). تحلیل دیالکتیکی به تضاد به عنوان یک منبع اصلی تغییر تأکید دارد و کنش گران را فعال و در عین حال تطبیق‌پذیر در نظر می‌گیرد نه منفعل. این رویکرد تأکید خاص روی تناقض دارد و کنش گران را منبع اصلی مخالفت و پویایی منجر به تغییر نهادی را ناشی از کنش گران می‌داند.

نهادی شدن کامل یک تعادل ذاتی ایجاد می‌کند که تغییر آن مشکل و هزینه‌بر است. نیروهای بیرونزا و ناگهانی می‌توانند تعادل نهادها را بهم بزنند به گونه‌ای که منابع را برای تغییر نهادهای موجود بسیج کنند. از یک دیدگاه در نهادها، تغییر، و تنوع معمولاً از نیروهای خارجی نشأت می‌گیرد و معمولاً در زمان‌های آخر نهادی شدن ظاهر می‌شود؛ یعنی درجه تأثیر این نیروها در دوره شکل‌گیری نهادها کم و در دوره افول نهادها زیاد است. در مقابل دیدگاه همگرا که نهادها و کنش گران را متجانس، همنوا، و منفعل می‌پندارد، دیدگاه دیگری، ایجاد نهادها را فرآیندی می‌داند که دربر گیرنده منافع، تضاد، و به کار گیری منابع است و پایداری نهادها پیامد کشاکش بین کنش گرانی است که خواهان حفظ و کنش گرانی که خواهان برندازی آنها هستند. در این رویکرد مسئله تمايل نهادها به آنتropی اجتماعی و بی‌نظمی در نظام اجتماعی مطرح می‌شود. تحت شرایطی ممکن است بعضی عناصر نهادی شده، سریعاً از بین بروند. منافع، ظرفیت‌ها و کنش‌های افراد تحت تأثیر نهادهای موجود است و افرادی که از این وضعیت سود نمی‌برند خواهان تغییر نهادهای موجود هستند.

نهادی شدن، برآیند نیروهای همگرا و واگرا است. در چرخه زندگی نهادها در طی دوران شکل‌گیری و حفظ، نیروهای همگرا بر واگرا غالب‌اند و در طی دوره نهادزدایی نیروهای واگرا تسلط یافته و نیروهای همگرا افول می‌کنند. پس نیروهای واگرا موجب نهادی شدن مجدد یا تخریب نهادها می‌شوند. با تسلط یافتن نیروهای واگرا و ایجاد نهادهای جدید مطابق با منافع خودشان، این نیروها در مرحله بعد تبدیل به نیروهای همگرا می‌شوند و نیروهای واگرای جدیدی که موافق وضع نهادی موجود نیستند شکل می‌گیرند و این فرآیند دیالکتیکی تز(همگرا)، آنتی تز(واگرا) و سنتز ادامه می‌یابد. نهادها و تغییر نهادی ذاتاً با هم در تضادند. فرآیند نهادی شدن که مورد حمایت نیروهای همگرا است موجب شکل‌گیری و تقویت نیروهای واگرا می‌شود و امکانات نیروهای درونزا برای تغییر نهادی

را فراهم می کند. تناقضی که نهادی شدن ایجاد می کند موجب شکل گیری بخشی از نیروهای واگرا است که ممکن است منشاء این تناقض کار کرده، سیاسی، یا اجتماعی باشد. هیچ نظام نهادی شده ای برای همیشه و به یک اندازه برای همه اعضای مشارکت کننده مورد پذیرش نخواهد بود (ایزنشتاد^۱، ۱۹۶۴)، هر نهادی مخالفین خاص خود را نخواهد داشت که در صدد تغییر ملزمات نهادهای موجود و مترصد ایجاد نهادهای جایگزین هستند. شکل گیری نهادها مستلزم بسیج منابع و تعهد اعضا است. با شکل گیری نهادهای جدید، نیروهای مخالف در طول زمان شکل می گیرند. وقوع تناقض های پیش بینی نشده در فرآیند نهادی شدن، زمینه را برای خیزش نهادهای جایگزین فراهم می کند. مخالفت ها و تضادها ممکن است خود را در قالب نوآوران و نوآوری ها و راه حل های جدید نشان دهند. در چالش نیروهای واگرا و همگرا سطح قدرت عامل بسیار مهمی است. نهادها موجب توسعه همزمان نیروهای واگرا و همگرا می شوند. تغییر نهادی زمانی رخ می دهد که نیروهای واگرا به نیروهای همگرا فایق می آیند و موجب تخریب و آنتروپی نهادهای موجود می شوند. ممکن است تسلط نیروهای واگرا همیشه به تخریب نهادهای قبل منجر نشود و موجب نهادی شدن مجدد گردد.

صودت بندی فرضیه

از آن جایی که تحقیق در ابتدای امر به دنبال شناسایی عوامل زیربنایی برای ارایه مدل از طریق تحلیل عاملی اکتشافی بوده ، فرضیه خاصی نداشته است. به جای ارایه فرضیه ، چند پیش فرض برای ترسیم چارچوب تحقیق ارایه شده بودند ولی با ادامه فرآیند تحقیق ضمن شناسایی عوامل موثر و نامگذاری آنها با توجه به مبانی نظری، محققان در صدد برآمدند تا فرضیه ای را نیز به بوته آزمون بگذارند. پیش فرض های ذیل در فرآیند تبیین ، نامگذاری و تفسیر عامل ها نشان دهنده جهت تحقیق بوده اند.

نهادها از ویژگی عینیت برخوردارند. به توصیه دور کیم که می گوید: واقعیات اجتماعی را همچون اشیاء تلقی کنید (دور کیم، ۱۹۵۰: ۱۴)، نهادها با ویژگی های برونی بودن، رسوب گذاری، عینی بودن و به تبع آن تحمیلی بودن مد نظر قرار گرفته اند. نهادها از ویژگی ذهنیت برخوردارند. به توصیه وبر که معتقد است: موضوع شناخت جامعه شناسی مجموعه معانی ذهنی کنش است (وبر، ۱۹۴۷: ۱۰۱)، نهادها با ویژگی های درونی بودن و

ذهنی بودن مدل نظر قرار گرفته‌اند. برخلاف آن چه در ظاهر به نظر می‌رسد این دو فرض نه تنها متناقض نیستند بلکه در فرآیند نهادی‌شدن مکمل هم‌دیگرند و هر یک بخشی از این فرآیند را تبیین می‌کنند. نهادها دارای موجودیت عینی و معانی ذهنی هستند.

نهادی‌شدن هم یک متغیر ویژگی و هم یک فرآیند است. با فرض فرآیندی بودن، نهادی‌شدن در قالب مثلث دیالکتیکی قابل تبیین بوده و مسئله ثبات-تغییر همزمان را حل می‌کند. در فرآیند نهادی‌شدن، مسئله تناقض به خاطر پیامدهای پیش‌بینی‌نشده‌ی کنش‌هدمند اجتماعی (مرتن^۱، ۱۹۳۶) قابل تبیین است. برخلاف تصورات رو بنایی از دیالکتیک، تناقض در دیالکتیک با اجتماع نقیضین فلسفی که عقلاً محال است، متفاوت است.

آگاهی محیط اجتماعی (فرهنگی، اقتصادی، و سیاسی) از کارکرد سازمان در جامعه و آگاهی سازمان از نگرش محیط، یک متغیر بسیار مهم در نهادی‌شدن است. آگاهی نهادی شکل گرفته در طی فرآیند نهادی‌شدن به تغیرات نهادی منجر می‌شود ضمن این که آگاهی نهادی در این فرآیند ممکن است به طور مجدد شکل بگیرد؛ یعنی گزاره مارکس در این زمینه صادق است که: هستی اجتماعی انسان تعیین‌کننده آگاهی او است (مارکس، ۱۳۸۲) و از این‌رو، محیط نهادی سازمان تعیین‌کننده آگاهی نهادی سازمان است. محیط در قالب عینیت‌های ساده - پیچیده، ایستا-پویا، متخاصل - حامی، فقیر و کم ظرفیت - غنی و با ظرفیت و مطمئن - غیر مطمئن به آگاهی نهادی سازمان در می‌آید. این که محیط ذهنی سازمان با محیط عینی تطابق کامل داشته باشد در اینجا از درجه دوم اهمیت برخوردار است. هر قدر تطابق محیط ذهنی با محیط عینی بیش‌تر باشد، آگاهی واقعی‌تر است.

در ک مفهوم تاریخمندی (تاریخت) برای نهادی‌شدن اجتناب‌ناپذیر است و نهادی‌شدن و ثبات ملازم و همراه یکدیگرند. با تداوم سازمان منفرد یا حوزه سازمانی در طول زمان و کسب سرشناسی تاریخی، ثبات افزایش می‌یابد و وجود این تاریخمندی و ثبات بر وجود نهادی‌شدن مقدم است. کنش علت و معلول ساختار نهادی است ولی ساختار نهادی اکثر کنش‌های انسانی را هدایت می‌کند. حال با در نظر داشتن پیش‌فرض‌های فوق، فرضیه تحقیق این گونه بنا می‌شود:

آگاهی نهادی سازمان (ادرائک متقابل محیط-سازمان در فرآیند دیالکتیکی) از عوامل تعیین‌کننده‌ای نهادی‌شدن سازمان است.

روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع پیمایشی است. جامعه آماری تحقیق، صنعت (حوزه سازمانی) پژوهشی است. قلمرو موضوعی تحقیق جامعه‌شناسی سازمانی است. سطح تجزیه و تحلیل، حوزه سازمانی یا صنعت است. موضوع تحقیق به سطح مدیریت ارشد (عالی) محدود می‌شود. کانون تجزیه و تحلیل (فرض‌های محوری) تعامل سازمان با محیط نهادی است. پاسخ‌گویان به پرسش‌نامه فقط مدیران ارشد شرکت‌های پژوهشی هستند. نقش مدیران ارشد در فرآیند نهادی بسیار مهم است (سلزنیک، ۱۹۵۷). از این رو چرخش مدیران ارشد با سوابق، ارزش‌ها، ادراک و مهارت‌های مشترک در ظهور و تداوم و تغییر نهادها بسیار مؤثر است (دیمجیو و پاول، ۱۹۸۳). در مطالعات متعددی به نقش کلیدی مدیران ارشد در فرآیند ایجاد یا جلوگیری از تغییر نهادی اشاره شده است (الیور، ۱۹۹۲؛ گرینوود و هینینگز^۱، ۱۹۹۶؛ هیرش و لانسپوری، ۱۹۹۷) که ریشه در تفکر نهادی سلزنیک دارد. اما مطالعاتی نیز صورت گرفته است (فلینگشتاین، ۱۹۹۱؛ برینت و کارابل^۲، ۱۹۹۱؛ گودشتاین و بوکر^۳، ۱۹۹۱) که نقش کلیدی نخبگان و مدیران ارشد را بوضوح بیان کرده و علایق سیاسی، شناختی، ارزشی، تعهدات، مهارت‌ها، مدل‌های ذهنی و مفروضات مدیران ارشد را جزو اصلی‌ترین عوامل اثرگذار بر تغییر نهادی (جلوگیری یا ایجاد) تبیین کرده‌اند. علاوه بر این، تحقیقات گسترده در ادبیات راهبردی، به نقش مدیریت ارشد در فرآیند تغییر نهادی تأکید دارد (فینکلشتاین و همبریک^۴، ۱۹۹۶).

از آن جایی که جامعه تحقیق یک حوزه‌ی سازمانی است، روش نمونه‌گیری شرکت‌ها احتمالی و تصادفی ساده است. البته شرکت‌های خارج از کشور به دلیل محدودیت در کسب اطلاعات در حین نمونه‌گیری کنار گذاشته شده‌اند. در داخل این شرکت‌ها به‌خاطر متغیر همکاری مدیران ارشد، نمونه‌گیری غیراحتمالی و قضاوتی است. در بسیاری از موقع که فنون احتمالی غیرعملی یا غیرضروری است، از فنون غیراحتمالی استفاده می‌شود. در مرحله آزمون مقدماتی که هدف آزمون پایایی ابزار اندازه‌گیری است و نمونه به جامعه تعمیم داده نمی‌شود، از روش غیراحتمالی استفاده شده است. از ۳۵۰ عدد پرسش‌نامه توزیع

-
1. Greenwood, R. & Hinings, C.
 2. Brint, S. & Karabel, J.
 3. Goodstein, J., & Boeker, W.
 4. Finkelstein, S. & Hambrick D.

شده بین پاسخ‌گویان بالقوه، ۲۵۰ پرسشنامه تکمیل شده کامل دریافت شده است. پرسشنامه‌های ناقص به روش حذف از فهرست^۱ کنار گذاشته شده‌اند. این روش به خاطر بی‌پاسخ بودن یک پرسش، پاسخ‌های دیگر را هدر می‌دهد ولی در تحقیق حاضر این موارد در صد کمی از نمونه بودند و مشکلی در تقلیل نمونه به بار نیاورده‌اند.

متغیرهای V1 تا V20 متغیرهای مستقل تحقیق هستند و برای شناسایی عوامل نهادی شدن در نظر گرفته شده‌اند. لازم به ذکر است که در آزمون مقدماتی ۲۵ متغیر مورد ارزیابی قرار گرفتند که به دلیل همبستگی زیاد بعضی از آن‌ها ادغام شدند. این متغیرها به ترتیب عبارتند از: فشارهای هنجاری، هم‌شکلی اجباری، فرآیندهای تقليیدی، هم‌شکلی نمادین، مسلمات محیطی، تغییر تکنولوژیک، انتظارات محیطی، نقش مدیران ارشد، اعتماد محیطی، اعتبار محیطی، پرستیز سازمانی، همکاری محیط و سازمان، راهبرد تطبیقی ارزش مدار، راهبرد دستکاری ارزش‌ساز، جذب منابع کمیاب، هم‌تکاملی محیط و سازمان، قدرت ذی‌نفعان، منافع کنش‌گران و سیستم پاداش، نیروهای مخالف و کارآفرینی نهادی. از طرف دیگر برای شناسایی عوامل نهادی شدن در حوزه سازمانی، باید از وجود نهادی شدن در آن حوزه اطمینان حاصل کرد؛ از این‌رو، سنجش میزان نهادی شدن به عنوان متغیر وابسته ضرورت می‌یابد. برای مفهوم نهادی شدن از معرف‌ها یا شاخص‌های استمرار، الزام، تحمیل‌شوندگی، انعطاف‌پذیری، مشروعیت، ثبات، انحلال‌ناپذیری، تعمیم‌پذیری یا عمومیت، وابسته به مسیر بودن و ماندگاری در قالب گویه‌های ۴۱ تا ۵۰ استفاده شده است. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه می‌باشد. متغیرهای مستقل تحقیق (۲۰ متغیر) در قالب ۴۰ گویه (سؤال) و متغیر نهادی شدن در قالب ۱۰ گویه (سؤال) مورد پرسش قرار گرفته است. برای سنجش متغیر وابسته نهادی شدن در آزمون مقدماتی از ۱۵ گویه استفاده شده بود که ۵ گویه غیرضروری تشخیص داده شد و حذف گردید. در طراحی پرسشنامه سعی شده است از پرسش‌های پیچیده، بلند، دووجهی، جهت‌دهنده، منفی، مبهم، و گیج‌کننده استفاده نشود. سوالات پرسشنامه بسته بوده و از طیف پنج گزینه‌ای لیکرت استفاده شده است. در ابتدای پرسشنامه هدف و سودمندی تحقیق، اهمیت پاسخ‌گویی، تضمین حفظ اسرار و نحوه و زمان عودت پرسشنامه ذکر شده است. روش توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه مراجعه حضوری بوده است.

در تهیه معرف‌ها ضمن استفاده از مقیاس‌های آزموده شده و جاافتاده، جمله‌بندی و عبارت‌پردازی آن‌ها با زمینه خاص تحقیق تطبیق یافته است. برای سنجش مفاهیم از چند معرف و برای افزایش پایایی از مقیاس‌های چندگویه‌ای به جای تک‌گویه‌ای استفاده شده است تا اثرات جمله‌بندی و عبارت‌پردازی‌های نامناسب را به حداقل برساند. علاوه بر این، از خبرگان در زمینه گویه‌های پرسشنامه نظرخواهی شده و تعدیلات لازم صورت گرفته است. برای ارتقا پایایی جمله‌بندی‌های نامناسب بر طرف شده و موضوعات مبهم روشن گردیده‌اند. شاخص پایایی کل مقیاس، آماره آلفا است که برای افزایش آلفا، در آزمون مقدماتی گویه‌های ناپایا حذف شده‌اند. آلفای به دست آمده برای کل مقیاس، ۹۷٪ است که بالاتر از ۷۰٪ بوده و نشان‌دهنده‌ی پایایی مقیاس است. علاوه بر پایایی باید اطمینان حاصل کرد که معرف‌ها همان مفهومی را می‌سنجند که قصد اندازه‌گیری آن وجود دارد با توجه به بهره‌گیری از مفاهیم جاافتاده، برای سنجش اعتبار از اعتبار سازه استفاده شده و ارزیابی سنجه بر حسب مطابقت با انتظارات نظری صورت گرفته است. اعتبار محتوا برای ارزیابی سنجش وجوه مختلف مفهوم مورد استفاده قرار گرفته و چون دسترسی به معیار خوبی برای مقایسه همبستگی وجود نداشته از روش اعتبار معیار استفاده نشده است.

به منظور پی بردن به متغیرهای زیربنایی یک پدیده یا تلخیص مجموعه‌ای از داده‌ها از روش تحلیل عاملی استفاده می‌شود. روش تحلیل عاملی این امکان را فراهم ساخته است که بتوان از بین متغیرهای زیاد که هر یک با دیگری نیز در ارتباط است، الگوهای زیربنایی را یافت و از ابهام رهایی پیدا کرد و به روابط پیچیده علی بین متغیرها و این الگوها دست یافت. در روش تحلیل عاملی فرض می‌شود که متغیرهای مشاهده (اندازه‌گیری) شده، ترکیب خطی برخی از متغیرهای زیربنایی (عامل‌ها) هستند. عبارت دیگر، عامل‌های زیربنایی علل کوواریانس (هم تغیری) بین متغیرهای مشاهده هستند و این عامل‌ها از لحاظ تعداد کمتر از متغیرهای مشاهده شده‌اند. روش‌های مختلفی برای تحلیل عاملی مشترک وجود دارد. در این تحقیق به دلیل امکان عامل‌یابی متوالی، داشتن آزمون آماری، برخورداری از پشتوانه ریاضیات قوی، محاسبات جبر پیشرفته و جبر ماتریس نسبت به بقیه روش‌ها، کاربرد در تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی (برای آزمون انتظار تأیید فرضیه خاص)، وجود نرم‌افزارهای رایانه‌ای چندمتغیری بسیار قوی، روش تحلیل عاملی بیشینه درست‌نمایی انتخاب شده است. برای بررسی روابط علی بین متغیرها به صورتی منسجم از

مدل‌سازی معادلات ساختاری^۱ یا تحلیل چندمتغیری با متغیرهای مکنون^۲ (عامل‌ها) استفاده شده است. از طریق این روش می‌توان قابل قبول بودن مدل‌های نظری را در جامعه‌های خاص با استفاده از داده‌های همبستگی، غیرآزمایشی، و آزمایشی آزمون کرد. فرضیه مورد بررسی در یک مدل معادلات ساختاری، یک ساختار علی خاص بین مجموعه‌های از سازه‌های غیرقابل مشاهده است. این سازه‌ها از طریق مجموعه‌ای از متغیرهای نشان‌دهنده (قابل مشاهده) اندازه‌گیری شده‌اند. داده‌های به دست آمده از نمونه به صورت ماتریس همبستگی یا کوواریانس درآمده و توسط مجموعه‌ای از معادلات رگرسیون تعریف شده‌اند، مدل با استفاده از نرم‌افزار EQS تحلیل شده (نرم‌افزار LISREL نیز در این زمینه به کار می‌رود) و برآزش آن در جامعه آماری آزمون شده است (کلاین، ۱۳۸۰؛ کیم و مولر، ۱۳۷۸؛ سرمه و دیگران، ۱۳۸۲).

تجزیه و تحلیل

انتظار نظری این بود که سه عامل هم‌شکلی نهادی، قدرت کنش‌گر و اساطیر نهادی شده‌ی محیطی از عوامل مهم نهادی شدن باشند. با توجه به عامل دیگر که این تحقیق به دنبال تبیین آن است انتظار نظری ترتیب عامل‌ها به لحاظ تبیین واریانس به صورت ذیل بود: آگاهی نهادی سازمان (متغیرهای ۹ تا ۱۶)، هم‌شکلی نهادی (متغیرهای ۱ تا ۴)، اساطیر نهادی شده محیطی (متغیرهای ۵ تا ۸)، قدرت کنش‌گر (متغیرهای ۱۷ تا ۲۰). پس از انجام تحلیل عاملی پنج عامل به ترتیب زیر به دست آمده‌اند که مقدار ویژه^۳ بالای ۱ دارند و به صورت زیر نامگذاری شده‌اند:

۱. قدرت کنش‌گر (متغیرهای ۱۷ تا ۲۰)

۲. اساطیر نهادی شده محیطی (متغیرهای ۵ تا ۸)

۳. آگاهی نهادی سازمان (متغیرهای ۱۳ تا ۱۶)

۴. هویت نهادی سازمان (متغیرهای ۹ تا ۱۲)

۵. هم‌شکلی نهادی (متغیرهای ۱ تا ۴)

1. Structural Equations Modeling

2. Latent Variables

3. Eigenvalue

این پنج عامل از درصد ۴۳٪/۸۴ درصد از واریانس را با روش بیشینه درست‌نمایی تبیین می‌کند (کل واریانس تبیین شده با روش مؤلفه اصلی ۳۲٪/۸۸ درصد است). نگاره کامل تبیین واریانس (قبل از چرخش و بعد از چرخش) برای ۲۰ متغیر موجود در پرسشنامه با مقدار ویژه هر کدام در صفحات بعد آمده است. ملاحظه می‌شود که پس از عامل پنجم که مقدار ویژه بالای ۱ دارد (ملاک کایزر)، شکل منحنی اسکری کتل به صورت افقی درمی‌آید. ملاک کایزر و آزمون اسکری کتل راه حل‌های مناسبی برای نیل به ساختار ساده هستند.

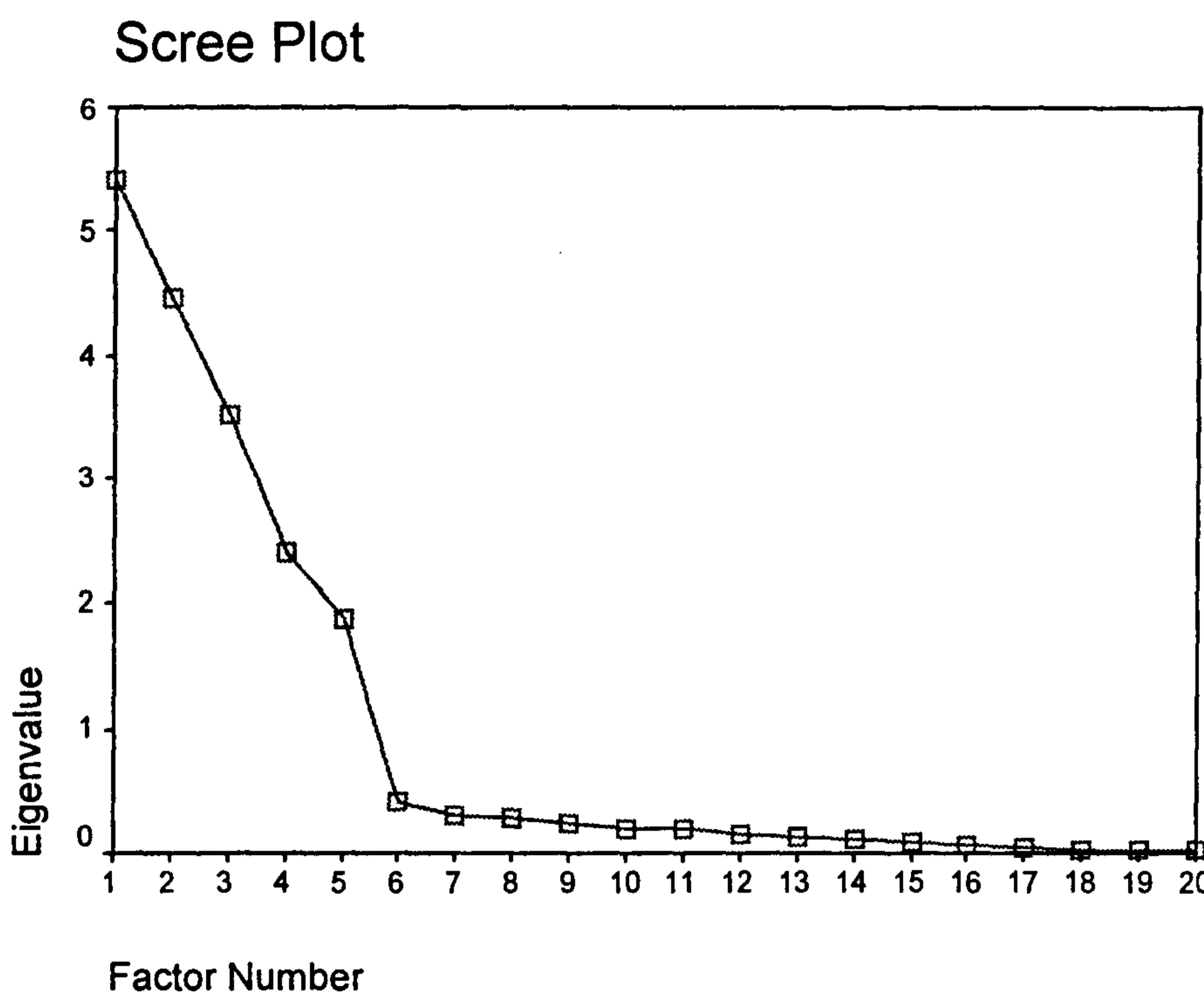
نگاره ۱. واریانس تبیین شده به روش بیشینه درست‌نمایی

Total Variance Explained

Factor	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	5.407	27.036	27.036	4.149	20.747	20.747	3.603	18.016	18.016
2	4.446	22.232	49.268	4.058	20.288	41.036	3.517	17.587	35.604
3	3.530	17.651	66.919	3.473	17.366	58.402	3.375	16.873	52.477
4	2.403	12.013	78.933	2.537	12.687	71.089	3.341	16.707	69.184
5	1.879	9.394	88.326	2.668	13.342	84.431	3.049	15.247	84.431
6	.416	2.082	90.408						
7	.316	1.580	91.988						
8	.296	1.478	93.465						
9	.241	1.207	94.672						
10	.204	1.019	95.692						
11	.190	.951	96.643						
12	.164	.818	97.461						
13	.132	.659	98.121						
14	.107	.537	98.658						
15	.081	.405	99.063						
16	.066	.332	99.395						
17	.044	.218	99.614						
18	.030	.148	99.761						
19	.027	.136	99.898						
20	.020	.102	100.0						

Extraction Method: Maximum Likelihood.

نمودار ۱. آزمون اسکری کتل برای عامل‌ها

قبل از فرآیند چرخش نمی‌توان به معنی هر عامل به خوبی پی برد. پس از انجام تحلیل عاملی و قبل از اقدام به تفسیر عامل‌ها باید آن‌ها را چرخش داد. برای نیل به هدف مطلوب در علوم اجتماعی، راه حل‌های چرخش‌نیافته کارایی ندارند و ارزش تحلیل عاملی تا حد زیادی به چرخش مناسب عامل‌ها بستگی دارد. بدون انجام چرخش نمی‌توان به نتایج حاصل از تحلیل عاملی اعتماد کرد. علاوه بر این، عامل‌های چرخش‌یافته، همبستگی‌های اولیه را دقیق‌تر از راه حل چرخش‌نیافته باز پدید می‌آورند. چرخاندن عامل‌ها، بارهای عاملی و معنای آن‌ها را تغییر می‌دهد، ولی راه حل‌های مختلف تحلیل عاملی از لحاظ ریاضی در مقدار واریانسی که در هر متغیر و بنابراین، در کل ماتریس تبیین می‌کنند معادلند. بر اساس قضیه فیثاغورث از آن جا که محورها حول نقطه مبدأ چرخش داده می‌شوند، واریانس در حالت اصلی و چرخش‌یافته یکسان است.

چرخش واریماکس کارآمدترین شیوه چرخش متعامد است. هدف واریماکس به‌حداکثر رساندن مجموع واریانس‌های بارهای مجذورشده روی ستون‌های ماتریس عاملی است و زمانی محقق می‌شود که بارهای عاملی هر ستون (که یک عامل است) بالا یا تقریباً صفر باشد. یکی از ویژگی‌های ظریف واریماکس این است که با بارهای مجذورشده به کار می‌رود نه با بارهای واقعی؛ به گونه‌ای که علائم منفی ستون‌ها حذف می‌شود و آثار این علائم در واریانس از بین می‌رود. متغیرهای V17, V18, V19, V20

بیشترین بار را روی عامل اول دارند. متغیرهای V5, V6, V7, V8, V13, V14, V15, V16 بیشترین بار را روی عامل دوم دارند. همچنین متغیرهای V9, V10, V11, V12 بیشترین بار را روی عامل چهارم دارند و بالاخره متغیرهای V1, V2, V3, V4 بیشترین بار را روی عامل پنجم دارند. از این رو، عامل قدرت کنش‌گر اولین عامل و عامل‌های اساطیر نهادی شده در محیط، آگاهی نهادی سازمان، هویت نهادی سازمان و همشکلی نهادی به ترتیب عامل‌های بعدی هستند، ضمن این که بارهای عاملی بسیار متفاوت از حالت چرخش‌نیافته است.

برای انجام تحلیل عاملی ماتریس همبستگی ضروری است. همبستگی پرسون مبنای محاسبه تحلیل عاملی قرار می‌گیرد که برای همه متغیرها محاسبه و معنی‌داری آن در سطح اطمینان ۹۹ درصد و ۹۵ درصد محاسبه شده است (ارایه همه ماتریس‌ها و جداول در این جا محدودیت دارد، برای اطلاعات بیشتر به خود رساله در دانشکده مدیریت دانشگاه تهران مراجعه شود). برای تعیین مناسب بودن مجموعه‌ای از متغیرها در ماتریس همبستگی شاخص KMO بسیار مناسب است. دامنه این شاخص بین ۰ تا ۱ است. اگر این آماره بیش از ۰/۷۰ باشد همبستگی‌های موجود به طور کلی برای تحلیل عاملی بسیار مناسب هستند. اگر این آماره بین ۰/۵۰ تا ۰/۶۹ باشد، باید دقت زیادی شود. اگر این آماره کمتر از ۰/۵۰ باشد، بدان معنا است که تحلیل عاملی برای آن مجموعه از متغیرها مناسب نیست (دواسن، ۱۳۸۱: ۲۵۶). در این حالت حذف بعضی از متغیرها که به اندازه کافی با متغیرهای دیگر همبستگی ندارند، مفید خواهد بود که در این تحقیق در مرحله آزمون مقدماتی برخی از متغیرهایی که همبستگی کمی با بقیه متغیرها داشتند، حذف شده‌اند. برای این کار می‌توان مقدار KMO را برای هر متغیر به دست آورد تا به تشخیص متغیرهای بی‌ارتباط و حذف آن‌ها کمک کند. با این توضیح روشن می‌شود که مقدار KMO به دست آمده یعنی ۰/۷۱۳ در این تحقیق برای تحلیل عاملی بسیار مناسب است ضمن اینکه آزمون کرویت بارتلت نیز معنی‌دار است.

نگاره ۳. ماتریس چرخش یافته عامل‌ها

Rotated Factor Matrix^a

	Factor				
	1	2	3	4	5
V1	-.064	.179	.143	.255	.833
V2	-.033	-.080	.018	.139	.802
V3	-.058	-.009	.002	.183	.823
V4	.072	.041	.103	.107	.913
V5	-.138	.898	.066	-.033	-.025
V6	-.002	.964	.048	.127	-.064
V7	.133	.920	.061	-.025	.149
V8	-.072	.915	-.088	.035	.033
V9	-.130	-.032	.032	.839	.245
V10	-.053	-.058	.129	.804	.206
V11	.035	.071	.203	.965	.143
V12	-.069	.136	.171	.900	.122
V13	.136	-.046	.897	.209	.030
V14	.134	.057	.898	.107	.085
V15	.144	.107	.916	.140	-.005
V16	.176	-.031	.828	.068	.141
V17	.936	.055	.205	-.007	-.007
V18	.919	-.024	.159	-.069	-.063
V19	.863	-.072	.180	-.133	-.058
V20	.984	-.050	.055	-.009	.041

Extraction Method: Maximum Likelihood.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

a. Rotation converged in 5 iterations.

نگاره ۴. ماتریس ضرایب عامل‌ها

Factor Score Coefficient Matrix

	Factor				
	1	2	3	4	5
V1	-.013	.021	.009	-.048	.306
V2	-.004	-.008	-.009	-.023	.170
V3	-.005	-.002	-.015	-.026	.201
V4	.000	.005	-.001	-.070	.466
V5	-.012	.139	.017	-.013	-.010
V6	.018	.531	-.016	-.015	-.131
V7	.025	.223	-.004	-.032	.097
V8	.004	.164	-.043	-.006	.016
V9	-.008	-.011	-.029	.005	.042
V10	-.004	-.011	-.005	.002	.022
V11	.070	-.059	-.129	1.084	-.220
V12	-.012	.014	-.003	.009	-.007
V13	-.039	-.026	.322	-.060	-.026
V14	-.033	-.004	.276	-.058	.009
V15	-.045	.006	.397	-.075	-.049
V16	-.015	-.010	.151	-.034	.024
V17	.191	.026	.030	-.011	-.023
V18	.123	.001	.009	.000	-.042
V19	.069	-.006	.017	-.003	-.021
V20	.668	-.012	-.220	.012	.088

Extraction Method: Maximum Likelihood.

Rotation Method: Varimax with Kaiser Normalization.

Factor Scores Method: Bartlett.

روابط علی بین متغیرها با نرم افزار EQS به صورت معادلات ساختاری مدل سازی شده است. متغیرهای مکنون (عامل‌ها) با نمادهای آگاهی نهادی سازمان = F_1 ، هم‌شکلی نهادی = F_2 ، اساطیر نهادی = F_3 ، هویت نهادی = F_4 ، قدرت کنش گر = F_5 ، نهادی شدن = I نشان داده شده‌اند. تجزیه اثرات متغیرهای مکنون (عامل‌ها) با ارزش‌های استاندارد شده به صورت زیر محاسبه شده است (به دلیل حجم شدن مقاله فقط اثرات کل در اینجا آورده شده است).

اثرات کل

$$I = 0/710F_1 + 0/001F_2 + 0/280F_3 - 0/124F_4 - 0/191F_5 + 0/613E_1 + 0/001E_2 + 0/278E_3 - 0/105E_4 - 0/179 E_5$$

$$F_2 = 0/200F_1 + 0/980E_2$$

$$F_3 = 0/120F_1 + 0/993E_3$$

$$F_4 = 0/409F_1 + 0/347F_2 - 0/031F_3 + 0/340E_2 - 0/030E_3 + 0/846E_4$$

$$F_5 = 0/260F_1 - 0/141F_2 - 0/037F_3 - 0/222 F_4 - 0/138E_2 - 0/037E_3 - 0/188E_4 + 0/936E_5$$

آماره کای‌دو و معیارهای سنجش نیکویی برازش مدل بر قوت بالای مدل دلالت دارند:

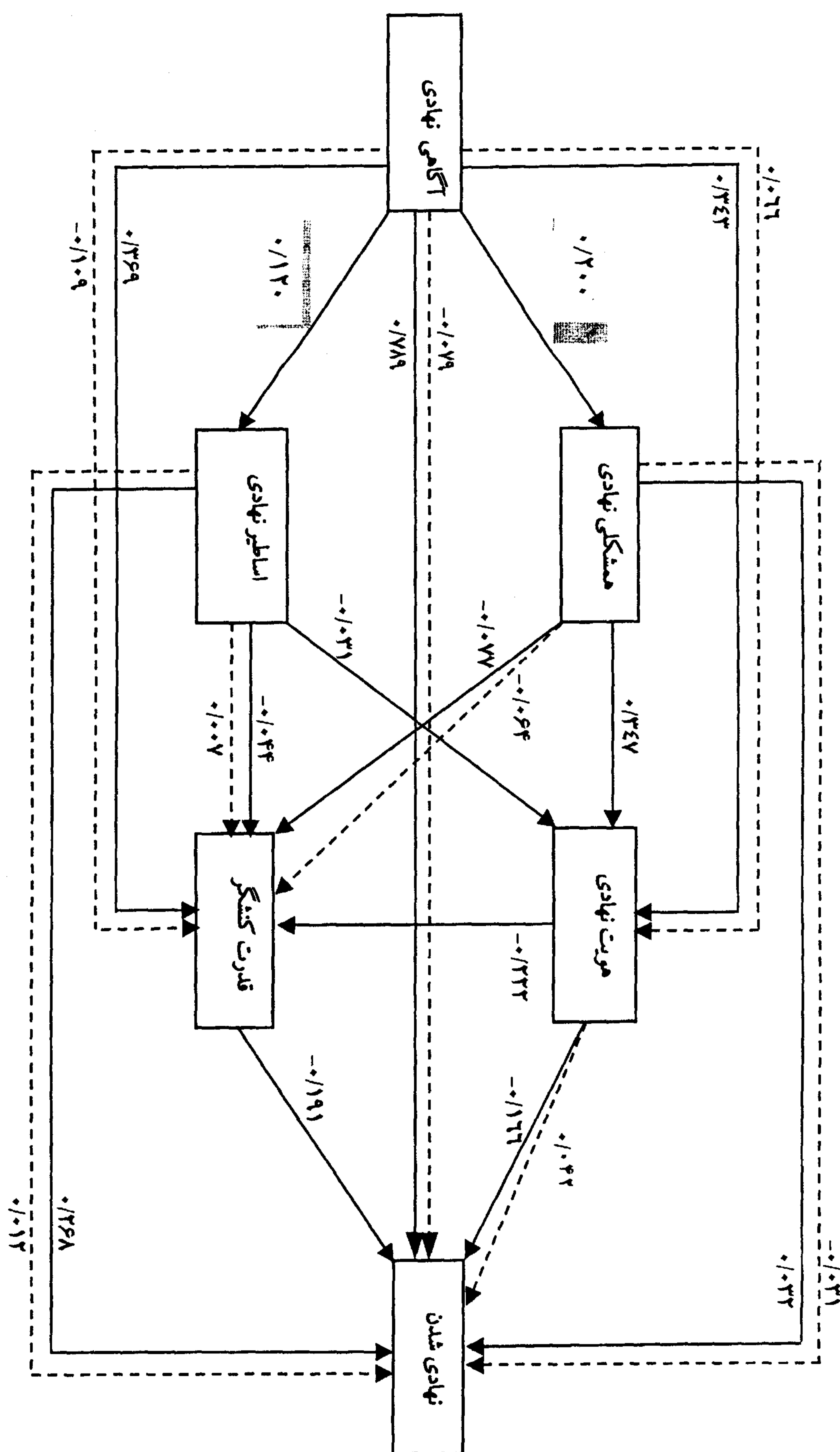
$$\chi^2 = 114/709, d.f = 15, p < 0.001$$

Comparative Fit Index [CFI] = .985

Bentler – Bonett Normed Fit Index [NFI] = .978

Bentler – Bonett Nonnormed Fit Index [NNFI] = .775

به طور کلی داده‌های تحلیل عاملی و مدل سازی معادلات ساختاری علاوه بر صحت و قوت عامل‌ها و مدل، فرضیه تحقیق را نیز تأیید می‌کنند. آگاهی نهادی سازمان در تحلیل عاملی تأییدی با مقدار ویژه $3/530$ ، $16/873$ درصد واریانس را تبیین می‌کند و بر اساس ملاک کایزرس عامل معنی‌دار تلقی می‌شود. در مدل معادلات ساختاری نیز اثر کل این متغیر مستقل مکنون (عامل) روی متغیر وابسته مکنون 71 درصد است. بر اساس معادلات مذکور، اثرات مستقیم و غیرمستقیم در نمودار مسیر نشان داده شده است.

توضیح: ← اثرات مستقیم متغیرهای مکنون بر متغیر وابسته مکنون
 ← مجموع اثرات غیرمستقیم مکنون بر متغیر وابسته مکنون

نتیجه‌گیری

بخشی از نتایج تحقیق غیرقابل پیش‌بینی و حیرت‌انگیز بودند؛ از این‌رو، باید داده‌ها متناسب با مقاصد تحقیق جرح و تعدیل می‌شدند و این امر مستلزم تأمل زیاد و قضاوت مناسب بود. برخی از همبستگی‌ها و ضرایب ضعیف‌تر و بعضی قوی‌تر از آنچه پیش‌بینی می‌شدند، هستند. ضرایب مدل و بعضی از عوامل غیرمنتظره و حیرت‌انگیز است؛ از این‌رو، به‌جای پاسخ به پرسش‌های اولیه، پرسش‌های بیش‌تری ایجاد شده است. وجود تناقض در برخی از متغیرها باعث شده است که استثناهای برای پرهیز از تبیین ساده‌لوحانه در نظر گرفته شود. با این‌که متغیرهای آزمون بر پایه نظریه‌ها، مدل‌ها و مفاهیم حاصل از تحقیقات پیشین و بر اساس استدلال نظری انتخاب شده بودند، این نتایج نشان می‌دهد که واقعیت‌های اجتماعی هرگز به آراستگی نظریه‌ها و مدل‌ها نیستند و نمی‌توان واقعیت‌ها را با نظریه‌های آراسته تطبیق داد بلکه باید نظریه با واقعیت تطبیق تجربی پیدا کند. بنا بر این، هدف تحقیق نشان دادن توانایی محقق در حدس درست فرضیه نیست بلکه درک داده‌ها و تحلیل درست و هوشمندانه است. فرآیند تحلیل، تبیین و تفسیر در اینجا فرآیند مستمر دیالکتیکی بین نظریه‌ها و داده‌ها است و چیزی بیش از فرضیه‌آزمایی صرف است و به تبیین از پیش‌ساخته شده در طرح تحقیق مقيید نبوده و به تبیین متقاعد‌کننده نتایج پرداخته است.

عامل اول در تبیین نهادی شدن، قدرت کنش‌گر است. این عامل ۱۷ درصد واریانس را تبیین می‌کند. انتظار محقق این بود که قدرت کنش‌گر، عامل تعیین‌کننده قوی در نهادی شدن نباشد؛ چرا که شکل‌گیری، اشعه، و حفظ نهادها داوطلبانه و خودجوش صورت می‌پذیرد ولی داده‌های تجربی نشان‌گر اهمیت زیاد قدرت کنش‌گر در نهادسازی و نهادزدایی است. در تبیین عامل اول یعنی قدرت کنش‌گر، پذیده اجتماعی استبداد شرقی به درک موضوع کمک می‌کند. قدرت در جامعه، قدرت تولید واقعیت نیز هست. برخی مواقع تعاریف واقعیت در جامعه با زور تحمیل می‌گردد و ممکن است به اندازه‌ی تعاریفی که داوطلبانه پذیرفته می‌شوند، متقاعد‌کننده باشند. قدرت مورد استفاده در سازمان‌های ایران معمولاً عینی است و سازوکارهای ذهنی، نظام‌مند، و تدریجی (نفوذ، انضباط) به کار گرفته نمی‌شوند. وقتی از سازوکارهای عینی (зор و خشونت) استفاده می‌شود، شتاب نهادی کردن زیاد است؛ از این‌رو ثبات کمی خواهد داشت. هر چند که در تحلیل عاملی قدرت کنش‌گر به لحاظ تبیین واریانس، بالاترین واریانس را تبیین می‌کند، ولی اثر این

متغیر مکنون در مدل روی نهادی شدن، ۱۹۱/ است. این اثر بیان کننده‌ی عدم ماندگاری نهادی شدن حاصل از سازوکارهای عینی قدرت است.

عامل دوم در تبیین نهادی شدن، اساطیر نهادی شده محیط است. این عامل ۱۶ درصد واریانس را تبیین می‌کند. از لحاظ مبانی نظری نقش این عامل در نهادی شدن مورد انتظار بود و با تحقیقات نهادی پیشین سازگاری دارد. سازمان‌هایی که ساختارهای رسمی را به عنوان قیافه نمادین مناسب با سیاست‌های حکومتی و الگوهای پذیرفته شده جامعه می‌سازند، کمتر در معرض مخالفت و بیشتر در معرض حمایت جامعه هستند. اسطوره، بی‌آن که تفکری درباره‌اش صورت گیرد جزو معتقدات معتبر باقی می‌ماند. اساطیر در ایران، میین کهن‌ترین شکل مشروع‌سازی هستند. به‌نظر پیاژه اسطوره مرحله‌ای ضروری در سیر تکامل اندیشه انسانی محسوب می‌شود. جامعه ایران در روند تکاملی خود به‌شدت تحت تأثیر اساطیر ملی و مذهبی بوده است. توجه به این مسئله برای مدیران ارشد سازمان‌ها بسیار حیاتی است.

عامل سوم در تبیین نهادی شدن، ۱۶ درصد واریانس را تبیین می‌کند. این عامل آگاهی نهادی سازمان نامیده شده است. در مدل اثر مستقیم این متغیر مکنون ۷۸۹/۰ و اثر غیرمستقیم آن ۰/۰۷۹- است. انطباق آگاهی نهادی سازمان با الزامات عینی محیط نهادی بسیار مهم است. آگاهی نهادی سازمان به صورت دیالکتیکی در تعاملات سازمان و محیط شکل می‌گیرد. واقعیت‌های محیطی از طریق سازوکارهای شناسایی سازمان به آگاهی آن در می‌آیند و یا این که این واقعیت‌ها بر آگاهی نهادی سازمان تحمیل می‌شوند. محیط در قالب عینیت‌های ساده - پیچیده، ایستا - پویا، متخاصل - حامی، فقیر و کم ظرفیت - غنی و با ظرفیت، و مطمئن - غیرمطمئن به آگاهی نهادی سازمان در می‌آید. سازمان در مورد واقعیت‌های محیطی دو راه پیش رو دارد؛ یا آن‌ها را واقعی پنداشته و پاسخ مناسب می‌دهد یا این که واقعیت‌های محیطی را نادیده می‌گیرد ولی بر اساس تجربیات سازمان‌های موفق و مشروعيت‌دار، ترجیح می‌دهد و یا مجبور است که محیط نهادی را واقعی و باهمیت تلقی کند. آگاهی نهادی سازمان در طول تاریخ تکاملی سازمان شکل می‌گیرد؛ بنابراین از ویژگی تاریخمندی برخوردار است. آگاهی نهادی سازمان شامل شناخت نقاط قوت و ضعف درونی و محدودیت و فرصت‌های بیرونی نیز می‌شود. سازمان می‌داند که چه جایگاهی در محیط دارد. بنابراین، نمی‌تواند توقع نابهجهایی از آن داشته باشد. تجربیات سازمانی در آگاهی نهادی سازمان انباسته می‌شوند. این انباسته انتخابی است و حوزه

فکری سازمان تعیین می کند که چه بخشی از تجربیات محفوظ مانده و چه بخشی فراموش شوند. از طریق این انباشت، دانش نهادی سازمان شکل می گیرد و از نسلی به نسل بعد منتقل می گردد و در امور روزمره‌ی سازمان در دسترس مدیران ارشد قرار می گیرد. علاوه بر سازمان، محیط نیز در بخشی از این تجربیات آگاهی، مشارکت دارد. سازمان از طریق این اندوخته دانش نهادی موقعیت و محدودیت‌های خودش را می‌شناسد. مشارکت محیط در اندوختن دانش نهادی هم موقعیت سازمان را در جامعه تعیین می کند و هم نحوه‌ی راهبردهای تعاملی مناسب با محیط را امکان‌پذیر می‌سازد. این امر برای سازمانی که در این آگاهی نهادی مشارکت ندارد امکان‌پذیر نیست. سازمان برای مقاصد زمان حال و آینده احتمالی، ناگزیر است که آگاهی نهادی خود را غنی سازد. آن چه در سازمان‌ها متداول است، این وضعیت است که بخش عمدہ‌ای از اندوخته‌ی دانش نهادی شامل رویه‌هایی برای غلبه بر مسائل جاری است و در نظر مدیران ارشد، تجاوز از مرز این شناخت عملاً ضروری تلقی نمی‌شود. صحت و اعتبار آگاهی نهادی سازمان در حل مسائل روزمره تا زمانی است که مسئله‌ای محیطی پیش آید که سازمان با این آگاهی قادر به حل آن نباشد و تا این زمان برای سازمان و دیگران مسلم انگاشته می‌شود. تا زمانی که آگاهی نهادی سازمان نتایج رضایت‌بخش داشته باشد، اعضای سازمان و ذی‌نفعان آن درباره آن‌ها تردید نمی‌کنند. سازمان قادر نیست همه واقعیت‌های نهادی را که باید بشناسد شناسایی کند. بخشی از آگاهی نهادی سازمان، زاییده‌ی علائق آن و بخشی نیز معلوم موقعیت سازمان در محیط است. خیلی از مسائل محیط، مدخلیتی با مأموریت و اهداف سازمان ندارند. پس باید به خاطر داشت که اندوخته‌ی دانش نهادی سازمان، ساختار مدخلیت خاص خود را دارا است. به طور مثال، سازمان بازار سهام خود را از طریق مطالعه‌ی افزایش یا کاهش ابرها پیش‌بینی نمی‌کند و بارانی شدن هوا در این موقعیت مدخلیتی با وضعیت سازمان ندارد. آگاهی نهادی سازمان دربرگیرنده‌ی گذشته‌ی سازمان بوده و جای -گاه (این‌جا و اکنون) آن را نیز شامل می‌شود. آگاهی نهادی سازمان گذشته را به حال پیوند می‌دهد و امکان تفکر آینده‌نگر و گذر از حال را فراهم می‌کند. آگاهی نهادی سازمان، آگاهی مشترک افراد سازمان نیست بلکه چیزی بیش از آن است، آن آگاهی سازمان به عنوان نظام است. در این بین آگاهی دلالت بر دانستن فعل و افعالات محیط خارجی (برون‌سازمانی) و فرآیندهای داخلی (درون‌سازمانی) دارد. باید دقیق شود که آگاهی نهادی سازمان فقط متوجه مسائلی است که زبان سازمانی قادر به توصیف آن است و کل واقعیت‌های نهادی را

شامل نمی‌شود. به عقیده دکارت «شما نمی‌توانید چیزهایی را که می‌بینید، توصیف کنید بلکه می‌توانید چیزهایی را که توصیف می‌کنید، ببینید». البته باید به خاطر داشت که در تبیین آگاهی نهادی سازمان، نباید نقش انسان فراموش شود. سازمان از ویژگی آگاهی برخوردار نیست بلکه انسان چنین قدرتی را دارد. همه فرآیندهای سازمانی، از طریق انسان فعلیت می‌یابد. برای مثال، سازمان قدرت تغییر ندارد و این انسان‌ها هستند که تغییر ایجاد می‌کنند و آگاهی نیز همین وضعیت را دارد.

عامل چهارم در تبیین نهادی‌شدن، هویت نهادی سازمان است. این عامل ۱۶ درصد واریانس را تبیین می‌کند. سازمان از طریق انطباق با ذی‌نفعان محیطی، هویت نهادی خویش را تشخیص می‌دهد و هویتی منسجم و موجه کسب می‌کند. می‌توان بر اساس مفاهیم کولی و مید، رفتار سازمان را یک ذات انعکاس یافته دانست که بازتاب‌دهنده‌ی رفتارها و نگرش‌هایی است که ذی‌نفعان با اهمیت در محیط در مقابل سازمان اتخاذ کرده‌اند. سازمان به صورت چیزی در می‌آید که ذی‌نفعان با اهمیت با آن سازمان را مخاطب قرار می‌دهند. کسب هویت نهادی یک فرآیند یک‌جانبه و مکانیکی نیست، بلکه یک فرآیند دیالکتیکی است. هویتی که به‌طور عینی به سازمان نسبت داده می‌شود و هویتی که سازمان به لحاظ ذهنی صاحب آن می‌گردد؛ هویت نهادی در این فرآیند دیالکتیکی شکل می‌گیرد. تعلق گرفتن هویت عینی برای سازمان، متضمن تخصیص یافتن جایگاهی (فضا - زمان) خاص در حوزه‌ی سازمانی است. سازمان از لحاظ ذهنی این هویت را صاحب می‌شود. تصاحب ذهنی هویت نهادی، درونی‌سازی جهان اجتماعی عینی برونوی است. وقتی هویت نهادی عینی، جنبه‌ی ذهنی پیدا می‌کند، رابطه‌ی متقارنی بین واقعیت عینی و ذهنی برقرار می‌گردد. آن‌چه در بیرون سازمان واقعی است متناظر است با آن‌چه در درون سازمان واقعیت دارد، و برعکس. البته این تقارن کامل نخواهد بود. هیچ سازمانی قادر نیست تمام چیزهای عینیت یافته در محیط نهادی را درونی سازد، حتی اگر محیط‌های نهادی اش ساده باشد. از طرف دیگر، همواره عناصری در هویت ذهنی وجود دارد که از هویت نهادی عینی ناشی نمی‌شوند. تقارن میان هویت نهادی عینی و ذهنی یک فرآیند مستمر و همیشه در حال شدن و ایجاد شدن است. در دوران اولیه چرخه‌ی زندگی، مسئله تعیین هویت نهادی برای سازمان مطرح نیست. ذی‌نفعان کلیدی هنوز به‌طور منسجم شکل نگرفته‌اند. ولی برای هر سازمانی مجموعه از پیش تعیین شده‌ای از مقررات نهادی وجود دارد که سازمان‌ها باید این مقررات را همان‌گونه که هستند، به‌پذیرند و انتخاب دیگری ندارند؛

یعنی فرآیند درونسازی مقررات عینی، اجتناب‌ناپذیر است. علاوه بر کسب هویت نهادی، حفظ این واقعیت ذهنی نیز برای سازمان مهم است. سازمان به‌طور روزمره نیازمند تأیید صریح ذی‌نفعان محیطی است. سازمان به نوعی هویت نهادی علاقه‌مند است که هم تأیید و هم تقویت شود. در این میان تایید ذی‌نفعان در حوزه‌ی سازمانی برای سازمان بسیار مهم‌تر از عوامل ذی‌نفوذ دیگر است. این ذی‌نفعان در حوزه‌ی سازمانی، عوامل اصلی حفظ واقعیت ذهنی به‌شمار می‌روند.

عامل پنجم در تبیین نهادی شدن، هم‌شکلی است. این عامل ۱۶ درصد واریانس را تبیین می‌کند. همچون اساطیر نهادی، تعیین کنندگی این عامل به کرات در تحقیقات نهادی اثبات شده است و داده‌های تجربی انتظار نظری را در مورد این دو عامل بر آورده ساخته است. مدیران ارشد سازمان‌ها در فرآیند مدیریت راهبردی باید توجه خاصی به پنج عامل مذکور داشته باشند تا ضمن تضمین حمایت محیطی و کسب مشروعت و منابع کمیاب، احتمال بقای خود را افزایش دهند.

منابع

- دواس دی. ای. (۱۳۸۱). پیمايش در تحقیقات اجتماعی. ترجمه هوشنگ نایبی. نشر نی.
- سرمد زهره، عباس بازرگان و الهه حجازی. (۱۳۸۲). روش‌های تحقیق در علوم رفتاری. انتشارات آگاه.
- طباطبائی سید محمد حسین. (۱۳۶۸). اصول فلسفه و روش رئالیسم. جلد چهارم. انتشارات صدر.
- قلی‌پور آرین. (۱۳۸۰). جامعه‌شناسی سازمان‌ها: رویکرد جامعه‌شناسی به سازمان و مدیریت. سمت.
- کلاین پاول. (۱۳۸۰). راهنمای آسان تحلیل عاملی. ترجمه سید جلال صدرالسادات و اصغر مینایی. سمت.
- کیم جا. آن، چارلز و. مولر. (۱۳۷۸). کاربرد تحلیل عاملی در پژوهش اجتماعی. ترجمه مسعود کوثری. انتشارات سلمان.
- مارکس کارل. (۱۳۸۲). دست‌نوشته‌های اقتصادی و فلسفی ۱۸۴۴. ترجمه حسن مرتضوی. انتشارات آگاه.

- Aldrich, H. and Fiol, M.C. (1994). "Fools rush in? The institutional context of industry creation". *Academy of Management Review* 19:645-670.
- Benson, K. (1977). "Organization: A dialectic view". *Administrative Science Quarterly*. 22: 1-21.
- Berger P. and Kellner, H.(1981). *Sociology Reinterpreted: An Essay on Method and Vocation*. New York: Doubleday.
- Berger, P.L. and Luckmann, T. (1966). *Social Construction of Reality: A Treatise in the Sociology of Knowledge*. Garden City. New York: Anchor Books.
- Brint, S. and Karabel, J. (1991). "Institutional origins and transformations: The case of american community colleges". In W. W. Powell and P. J. DiMaggio (Eds.), *The New Institutionalism in Organizational Analysis*: 337-360. Chicago: University of Chicago Press.
- Casile, M. and Blake, A. D. (2002). "When accreditation standards change: factors affecting differential responsiveness of public and private organizations". *Academy of Management Journal*. 45:180-195.
- Dacin, M.T. (1997). "Isomorphism in context: The power and prescription of institutional norms". *Academy of Management Journal*, 40:46-81.

- Davis, G. F., Diekmann, K.A. and Tinsley, C. H. (1994). "The decline and fall of the conglomerate firm in the 1980s: The deinstitutionalization of an organizational form". *American Sociological Review* 59: 547-570.
- DiMaggio, P. and Powell, W. (1998). "The iron cage revisited: Institutional isomorphism and collective rationality in organizational fields." *American Sociological Review* 48: 147-60.
- DiMaggio, P.J. (1988). "Interest and agency in institutional theory". In L. G. Zucker (Ed.), *Institutional Patterns and Organizations: Culture and Environment*. 3-21 Cambridge, MA: Ballinger.
- DiMaggio, P.J. and Powell, W.W. (1991). "Introduction." In W. W. Powell and P. J. DiMaggio (eds.) *The New Institutionalism in Organizational Analysis*:1-38. Chicago: University of Chicago.
- Dobbin, F. and Sutton, J.R. (1998). "The strength of a weak state: The rights revolution and the rise of human resources management divisions". *American Journal of Sociology*. 104:441-474.
- Durkheim, E. (1950). *The Rules of Sociological Method*. Glencoe, IL: Free Press.
- Edelman, L. B. (1990). "Legal environments and organizational governance: the expansion of due process in the American workplace". *American Journal of Sociology*. 95:1401-1440.
- Edelman, L.B. (1992). "Legal ambiguity and symbolic structures: organizational mediation of civil rights law". *American Journal of Sociology* 97: 153 1- 1576.
- Eisenstadt, S.N. (1964). "Institutionalization and change". *American Sociological Review*.29: 235-247.
- Finkelstein, S. and Hambrick, D.C. (1996). *Strategic Leadership: Top Executives and Their Effects on Organizations*. Minneapolis: West.
- Fligstein, N. (1990). *The Transformation of Corporate Control*. Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Fligstein, N. (1991). "The structural transformation of American industry: An institutional account of the causes of diversification of the largest firms, 1919-1979". In W. W. Powell and P. J. DiMaggio (Eds.), *The New Institutionalism in Organizational Analysis*: 311-336. Chicago: University of Chicago Press.
- Glynn, M.A. and Abzug, R. (2002). "Institutional identity: Symbolic isomorphism and organizational names". *Academy of Management Journal*.45: 267-280.
- Goodstein, J.D. (1994). "Institutional pressures and strategic responsiveness: Employer involvement in work-family issues". *Academy of Management Journal*.37:350-382.
- Goodstein, J.D. and Boeker. W. (1991). "Turbulence at the top: A new perspective on governance structures and strategic change". *Academy of Management Journal*, 34: 306-330.

- Greenwood, R. and Hinings, C.R. (1996). "Understanding radical organizational change: Bringing together the old and the new institutionalism". *Academy of Management Review*, 21: 102-54.
- Hirsch, P.M. and Lounsbury, M. (1997). "Ending the family quarrel: Toward reconciliations of "Old" and "New" institutionalisms". *American Behavioral Scientist*, 40:406-418.
- Holm, P. (1995). "The dynamics of institutionalization: Transformation processes in norwegian fisheries". *Administrative Science Quarterly*.40:398-422.
- Jepperson, R. L. (1991). "Institutions, institutional effects, institutionalism". In W. W. Powell and P. J. DiMaggio.(Eds.). *The New Institutionalism in Organizational Analysis*:143-163. Chicago: University of Chicago Press.
- Kraatz, M.S., and Zajac, E.J. (1996). "Exploring the limits of the new institutionalism: The causes and consequence of illegitimate organizational change". *American Sociological Review*, 61:812-836.
- Lawrence, T.B., Winn, M.I. and Jennings, P.D. (2001). "The temporal dynamics of institutionalization". *Academy of Management Review*. 26: 624-644.
- Leblebici, H., Salancik, G.R. Copay., A. and King, T. (1991). "Institutional change and the transformation of inter-organizational fields: An organizational history of U.S. Radio broadcasting industry". *Administrative Science Quarterly* 36:333-363.
- Merton, R.K. (1936). "The unanticipated consequences of purposive social action". *American Sociological Review*. 1:894-904.
- Meyer, J.W., Boli, J. and Thomas, G.M. (1987). "Ontology and rationalization in the western cultural account". In G.M. Thomas, J. W. Meyer, F. O. Ramirez and J. Boli (Eds.) *Institutional Structure: Constituting State, Society and the Individual*: 12-37. Sage Publications.
- Meyer, J. and Rowan, B. (1977). "Institutionalized organizations: Formal structure as myth and ceremony". *American Journal of Sociology*, 83: 340-363.
- Mezias, S.J. (1990). "An institutional model of organizational practice: Financial reporting at the fortune 200". *Administrative Science Quarterly*.35:431-457.
- Oliver, C. (1991). "Strategic responses to institutional pressures". *Academy of Management Review*. 16:145-179.
- Oliver, C. (1992). "The antecedents of deinstitutionalization". *Organization Studies*. 13: 563-588.
- Pfeffer, J. and Salancik, G. (1978). *External Control of Organizations*. New York: Harper and Row.
- Powell, W. and DiMaggio, P. (1991). *The new institutionalism in organizational analysis*. Chicago: University of Chicago.

- Powell, W.W. (1991). "Expanding the scope of institutional analysis". In W. W. Powell and P. J. DiMaggio.(Eds). *The New Institutionalism in Organizational Analysis*: 183-203. Chicago: University of Chicago Press.
- Selznick, P. (1949). *TVA and the Grassroots*. Berkeley CA: University of California Press.
- Selznick, P. (1957). *Leadership in Administration*. New York: Harper and Row.
- Selznick, P. (1996). "Institutionalism old and new" *Administrative Science Quarterly*, 41:270-277.
- Seo, M. and Creed, W.E.D. (2002). "Institutional contradiction, praxis, and institutional change: A dialectical perspective". *Academy of Management Review*. 27:222-247.
- Simons, T. and Ingram, P. (1997). "Organization and ideology: Kibbutzim and hired labor". *Administrative Science Quarterly*, 42:784-813.
- Singh, J.V., Tucker, D.J. and House, R.J. (1986). "Organizational legitimacy and the liability of newness". *Administrative Science Quarterly* 31: 171-93.
- Stinchcombe, A.L. (1968). *Constructing Social Theories*. Chicago: University of Chicago Press.
- Tolbert, P.S. (1988). "Institutional sources of culture in major law firms". 101-113 in L. Zucker (ed.), *Institutional Patterns in Organizations: Culture and Environment*. Cambridge MA: Ballinger.
- Tolbert, P.S. and Zucker, L. G. (1983). "Institutional sources of change in the formal structure of organizations: The diffusion of civil service reform, 1880- 1935". *Administrative Science Quarterly* 28:22-39.
- Weber, M. (1947). *The Theory of Social and Economic Organization*. A.H. Henderson and T. Parsons (Eds.). New York: Oxford University Press. [1924 in German]
- Zilber, T.B. (2002). "Institutionalization as an interplay between actions, meanings, and actors: The case of a rape crisis center in israel". *Academy of Management Journal*.45:234-254.
- Zucker, L.G. (1977). "The role of institutionalization in cultural persistence". *American Sociological Review* 42: 726-43.